

Εισαγωγική σελίδα

"Η αντίληψη ότι οι σημαντικές πολιτικές και κρατικές ενέργειες αποτελούν δήθεν το αποφασιστικό στοιχείο της Ιστορίας είναι τόσο παλιά όσο και η ίδια η ιστοριογραφία, και αυτή ακριβώς είναι η αιτία που έφτασαν ως εμάς τόσο λίγα πράγματα από την οικονομική και πολιτιστική ανέλιξη των λαών που πραγματοποιείται σιωπηρά πίσω από τις θορυβώδεις σκηνές των πολέμων και των ανακτορικών δολοπλοκιών και που πραγματικά ωθούν την ιστορία προς τα εμπρός"

Φρίντριχ Ενγκελς (1820-1895)
Θεωρητικός του κομμουνισμού

Εγώ (που έχω παρακολουθήσει στην Ανταρκτική εφαρμογή της δυναμο-ιστορίας σε πανίσχυρους υπολογιστές) θα τολμούσα να συμπληρώσω ότι τα εκατομμύρια μικρές προσωπικές αποφάσεις και ιστορίες του καθενός μας διαμορφώνουν την ιστορία ακόμα πιο δραματικά και το κυριότερο μη αναστρέψιμα από την όποια πολιτική/κομματική ηγετική απόφαση ή "εκ του ουρανού αποκάλυψη". Παρόμοια θα συμπλήρωνα ότι οι όποιες "φωτισμένες" μειοψηφίες που παίρνουν την εξουσία με την βία, δεν μπορούν, ακόμα και αν το θέλουν, να προχωρήσουν την κοινωνία προς τα εμπρός αν η δράση δεν διαχυθεί αμέσως στις ευρύτερες λαϊκές μάζες. Διαδικασία αργή αλλά σίγουρη. Και πάλι γιόγκι εναντίον κομισάριων. Ο Ιησούς δεν θέλησε να προχωρήσει και να εξειδικεύσει ο ίδιος την εφαρμογή της διδασκαλίας του. Όχι γιατί δεν μπορούσε να νικήσει όλους τους τότε ισχυρούς αλλά γιατί αν το έκανε θα έπεφτε στο λάθος που έπεσαν οι Μπολσεβίκοι το 1917. Είναι εύκολο να απαντήσετε ποιανού η δράση επηρέασε περισσότερο την ιστορία. Των Μπολσεβίκων ή του Χίτλερ που είναι τόσο πρόσφατες ή του Ιησού που είναι τόσο παλιά ή ακόμα του Γκάντι; Τι θα γινόταν αν ο κομισάριος Αλέξανδρος δεν είχαν πεθάνει στα 33 του η οι γιόγκι Ιησούς και Γκάντι ζούσαν ακόμη;

Και εδώ αρχίζουμε:

Και ο βασιλιάς Αλέξανδρος ζει
και οι 2 γιόγκι είναι ακόμα ανάμεσά μας.

Καλό σας διάβασμα.
X-Αρης

Ακολουθούν 2 σημειώματα που πρέπει να υπάρχουν σε κάθε βιβλίο και κάποια αποσπάσματα.

Σημείωμα των εκδοτών

Σημείωση των εκδοτών Νικόλα και Χαράλαμπου/ κατοίκων του τέταρτου ανθρώπινου οικισμού στον Τιτάνα

Το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου μας απεστάλη σε δόσεις από τον πατέρα μας καθώς αυτός βρισκόταν στην φρεγάτα που αναχώρησε το 2014 από την Γή για το Άλφα του Κενταύρου. Ο πατέρας μας, όπως και όλοι οι χιλιάδες Γήινοι που δέχτηκαν να κάνουν το μεγάλο ταξίδι για να γνωρίσουν τον πολιτισμό των Ελ στην πατρίδα τους, ένιωθαν μεγάλη ανία καθώς η συνολική διάρκεια του ταξιδιού πλησίαζε τα 12 χρόνια. Είχαν βέβαια στη διάθεσή τους όλο το υλικό της αυθεντικής καταγραφής της γήινης ιστορίας "εν τη γενέσει της", με χιλιάδες video που είχαν τραβήξει οι Ελ από το 150000 π.χ. και μετά, όσο και εκτεταμένο υλικό από τον πολιτισμό του Κενταύρου, αλλά η ανία παρέμενε ανία. Έτσι ο πατέρας μας, αλλά και αρκετοί άλλοι μας έστειλαν διάφορα κομμάτια που ήταν περισσότερο αυτοβιογραφικά. Η σύνθεση και κάποιες συμπληρώσεις/διευκρινίσεις έγιναν από εμάς.

Αυτή είναι η 12^η έκδοση του βιβλίου. Μας ήρθαν αρκετά παράπονα ότι το είχαμε παρακάνει στις προηγούμενες εκδόσεις αφιερώνοντας το μεγαλύτερο μέρος του βιβλίου στις προσωπικές περιπέτειες των Ελλήνων μνημόνων. Υπενθυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι έχουμε εκδώσει παρόμοια βιβλία που εκθέτουν τα ανάλογα προσωπικά βιώματα που έζησαν μέχρι τα γεγονότα του 2012 πολλοί άλλοι μνημόνοι σε διάφορες χώρες της Γης. Σας συνιστούμε να τα διαβάσετε, όποτε βρείτε τον χρόνο, καθώς δίνουν την πραγματική κατ' εμάς διάσταση στο κεντρικό μας θέμα που δεν είναι τίποτε άλλο παρά η διαρκής σύγκρουση, μέσα στον ίδιο άνθρωπο, μεταξύ του κομισάριου και του γιόγκι. Εξακολουθούμε να σας συνιστούμε να προμηθευτείτε το δυσεύρετο βιβλίο του Αρθουρ Καίστλερ (μεταξύ των άλλων και αγωνιστή του Ισπανικού εμφυλίου) «Ο κομισάριος και ο γιόγκι». Εμείς οι indigo-Ελ, ποτέ δεν θέλαμε κατά βάθος να αναγκάσουμε κάποιους να δεχθούν τις απόψεις μας. Προτιμούμε να το ανακαλύψουν μόνοι τους. Το θέμα δεν είναι ρατσιστικό. Πάντα λέγαμε ότι η ιδιότητα του «Έλληνα» δεν προέρχεται μόνο από τα γονίδια. Έλληνες θεωρούσαμε και θεωρούμε όλους όσους μετέχουν του Ελληνικού Πολιτισμού. Μήπως είστε Έλληνες; (το σλόγκαν δεν είναι δικό μας. Το 1981 το ΚΟΔΗΣΟ κυκλοφόρησε την μοναδική επιτυχία – το σύνθημα «Μήπως είστε ΚΟΔΗΣΟ;»)»

Το αντίτυπο που κρατάτε στα χέρια σας είναι προφανώς χάρτινο και απευθύνεται σε πλανήτες που είτε δεν έχουν φτάσει στην ηλεκτρονική διακίνηση βιβλίων είτε έχουν οπισθοδρομήσει στην προ-ηλεκτρονική εποχή.

Γιά όσους διαθέτουν ελληνόφωνο υπολογιστή υπενθυμίζουμε ότι η πλήρης έκδοση του βιβλίου, συνοδευόμενη από οπτικό υλικό υπάρχει στο γαλαξιακό διαδίκτυο στην ηλεκτρονική διεύθυνση NBF101.χθων.βιβλια.προ2012.εκδ. Συνοδεύεται και από οπτικό υλικό που είχε επιλέξει ο πατέρας μας όπως και μουσικά κομμάτια που αναφέρονται στο κείμενο. Στην ίδια διεύθυνση μπορείτε να βρείτε και την ακουστική έκδοση για όσους έχουν πρόβλημα όρασης, με τις φωνές γνωστών Ελλήνων ηθοποιών.

Θα δεχθούμε με χαρά τις παρατηρήσεις σας στην διεύθυνση : Σχολια@NBF101/χθων/τιταν4. Προσπαθήστε να μας γράψετε στην πανγαλαξιακή ελληνική γραμματοσειρά την οποία μπορείτε να κατεβάσετε από τον σύνδεσμο γραμσειρα/NBF101.γλω.

Τιτάνας 2035 μ.χ.

Σημείωμα του συγγραφέα

Το υλικό που σας στέλνω γράφτηκε αποσπασματικά και χωρίς χρονική σειρά. Περισσότερο προορίζεται για να βοηθήσει τα παιδιά μου να καταλάβουν ποιες ήταν οι βαθύτερες ιδέες και αρχές που κινούσαν την ζωή μου αλλά και διαμόρφωσαν την ανατροφή που τους δόθηκε από εμένα και την μητέρα τους , που ελπίζω να παρέμεινε μαζί τους για πάντα. Δυστυχώς, από το 2009 και μετά, που το κύμα των γεγονότων φούντωσε και μας πήρε όλους μαζί του, δεν μας δόθηκε αρκετός χρόνος για να επικοινωνήσουμε με άνεση και χαλαρότητα. Μου έμεινε έτσι η ενοχή πως μπορεί να τους άφησα την εντύπωση ότι είχα απομακρυνθεί από την οικογένεια και με απασχολούσαν μόνο το σπουδαία κοσμοϊστορικά γεγονότα που συμμετείχα μέχρι το 2014 που έφυγα για τον Κένταυρο. Αυτές οι σημειώσεις ελπίζω να θεραπεύσουν κάπως το πρόβλημα μέχρι να επιστρέψω και να τους αγκαλιάσω πάλι το 2050 στον Τιτάνα μιας και τα πράγματα στην Γη δεν είναι, όπως έχω μάθει, καλά.

Γαλαξιακή Φρεγάτα "Πήγασος", 2018 μ.χ.

Το πρώτο απόσπασμα που ακολουθεί έχει ήδη τυπωθεί και διανεμηθεί από τις 10 Μαΐου του 2005 μαζί με το πολιτικό μου βιβλίο "Το Χαμένο Τμήμα", εκδ Δωδώνη 2005 και στο Ιντερνετ www.xarislefkas.gr

Τρίτη 10 Μαΐου 2005 ώρα 22.30

Το CNN Ευρώπης διακόπτει το πρόγραμμά του για να βγάλει σε ζωντανή μετάδοση από την Αθήνα την ανταποκρίτριά του Ανθή Χατζησάββα. Η έμπειρη δημοσιογράφος στέκεται στην γωνία Πατησίων και Στουρνάρη και η κάμερα κοιτάζει προς την είσοδο του Μετσόβιου Πολυτεχνείου στην οδό Στουρνάρη. Φλεγόμενοι κάδοι σκουπιδιών και καπνοί από δακρυγόνα συνθέτουν το φόντο της εικόνας. Οι πρώτες πληροφορίες που μεταδίδει η Ανθή μιλούν για πολιορκία του Πολυτεχνείου από τα ΜΑΤ, για πολλούς ομήρους μεταξύ των οποίων υπάρχουν και κάποιοι πολιτικοί και πρώην υπουργοί. Η πληροφορία για έναν τραυματία από σφαίρα δεν επιβεβαιώνεται ακόμα. Η Ανθή κλείνει αναμεταδίδοντας την πληροφορία του Τριανταφυλλόπουλου από το ραδιόφωνο του Αντέννα ότι τα επεισόδια σχετίζονται με την παρουσίαση ενός πολιτικού βιβλίου του Αρη Κοντογιώργου μέσα στο Πολυτεχνείο.

Ο γαλανομάτης νεαρός που παρακολουθεί το μόνιτορ σε μία τεράστια αίθουσα με πολλές θέσεις εργασίας κάπου κάτω από τους πάγους της Ανταρκτικής, μόλις ακούει το τελευταίο κομμάτι από το CNN, πετάγεται όρθιος και φωνάζει στον υπολογιστή HAL 54 "Γαμώτο !! Αγαπητή μου, μάζεψε στην αίθουσα συσκέψεων όσους από το Συμβούλιο είναι εδώ. Μάλλον έχουμε πρόβλημα». Σε λίγο στην γαλάζια αίθουσα μαζεύτηκαν 8 άνθρωποι. Ο πρώτος ήταν ένας μεσήλικας Γερμανός που παλιά είχε το όνομα Βίλλυ Μπράντ. Ο δεύτερος ήταν ένας 33άρης με κατσαρά μαλλιά που λεγόταν Αλέξανδρος. Ο τρίτος ήταν ένας ηλιοκαμένος μεσήλικας Λευκαδίτης που την τελευταία φορά που έζησε σε θερμά μέρη ήταν παντρεμένος με κάποια Πηνελόπη. Ο τέταρτος ήταν ο Ιωάννης Καποδίστριας. Ο πέμπτος είχε ζήσει την αρχική του ζωή σαν Κωνσταντίνος Καραθεοδωρή. Ο έκτος ήταν ένας μικρόσωμος Ινδός με ξυρισμένο κεφάλι που οι άλλοι τον φώναζαν Μαχάτμα.

Ο έβδομος ήταν ένας γλυκός νεαρός με μακριά μαλλιά και μούσι, γαλάζια διαπεραστικά μάτια και λευκό χιτώνα που έλεγε ότι καταγόταν από την Βηθλεέμ.

Ο όγδοος δεν είχε εμφανιστεί ποτέ στην υπόλοιπη γη και είχε ακόμα το αρχικό Κενταυριανό όνομα Νεύρων. Ειδικότητά του ήταν η βιοπληροφορική, που είχε τελευταία αρχίσει να αναπτύσσεται και από τους γήινους.

Ο Μαχάτμα πήρε τον λόγο αγριεμένος προς τον Αλέξανδρο :

«Ελπίζω αγόρι μου να μην ξύπνησε μέσα σου ο κομισάριος και μας κουβάλησες πάλι άδικα»

«Περιμένετε να δείτε τα στοιχεία και να αποφασίσετε» απάντησε ο Αλέξανδρος.

Λίγα λεπτά μετά την προβολή της ανταπόκρισης του CNN από την Αθήνα, ο νεαρός με τον λευκό χιτώνα πήρε τον λόγο.

«Αυτό που είδαμε πρέπει να το συνδυάσουμε με την προχθεσινή σφαγή των Σκωτσέζων και του Σών Κόννερυ στο Νότιο Ιράκ τάχα μου από μπουτσαχεντίν αλλά στην πραγματικότητα από τους Αμερικάνους – ήθελε βλέπετε ο έφηβος να το παίξει παλικάρακι χωρίς νανοστολή. Αδυνατίσαμε έτσι στην Σκωτία που είναι χωρίς καθοδήγηση και σε στενό κλοιό. Νομίζω ότι αναγκάζομαστε να περάσουμε σε σχέδιο ανάγκης. Η φρεγάτα μας θέλει άλλα 7 χρόνια να φτάσει από την πατρίδα μας στη Γη και αν δεν κινηθούμε μπορεί να τα χάσουμε όλα. Φαίνεται ότι ένας Έλληνας κοιμώμενος, που το παίξει συγγραφέας, ξύπνησε μάλλον άτσαλα. Αυτοί οι Έλληνες δεν έχουν τον θεό τους. Δεν καταλαβαίνουν τι ξεκίνησαν απόψε και ο Επαμεινώνδας δεν φαίνεται ικανός να τους σταματήσει. Έχει καιρό στην αδράνεια και έχει χάσει τα αντανακλαστικά του. Στο είχα πει Καραθεοδωρή από το 1948 ότι με αυτά τα γενετικά πειράματα που έκανες θα βρίσκαμε κάποτε τον μελά μας»

«Βλέπω νεαρέ μου ότι αποφάσισες να μπεις και στην δράση και όχι όπως παλιά που γύριζες και το άλλο μάγουλο» είπε ειρωνικά ο Μαχάτμα.

«Όλα στον καιρό τους δάσκαλε» είπε ο λευκοφορεμένος.

Το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας ήταν ομόφωνο. Χρειάζονταν άμεση επέμβαση.

«Για ασφάλεια πρέπει να μοιραστούμε σε δύο σκάφη» είπε ο Αλέξανδρος που είχε αμέσως αναλάβει την αρχηγία της επιχείρησης.

"Τι λέτε, να πάρουμε μαζί μας και τον εκπαιδευόμενο που μας ήρθε προχθές από το Ισραήλ;". Μιας και κανείς δεν πρόβαλε αντίρρηση, ο Μακεδόνας έστειλε ειδοποίηση στον νεαρό Σαούλ να ετοιμαστεί για άμεση επιβίβαση.

«HAL καλή μου ετοίμασε το ΦΑΙΑΚΕΣ1 και το ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»

Σε πέντε λεπτά, μέσα από το πρώτο σκάφος που αιωρούνταν λίγο πιο πάνω από τους πάγους, ο Αλέξανδρος έδινε τις τελευταίες οδηγίες:

«Λοιπόν καλή μου, προσπάθησε να κόψεις τους αυτοσχεδιασμούς και άκουσέ με προσεκτικά»

«Πρώτος μας προορισμός είναι η ταράτσα του Επαμεινώνδα στα Πατήσια. Θέλω να είναι εκεί ο Κώστας, ο πρώην πρωθυπουργός και ο Μπάμπης που είναι σταθερή αξία παρότι αγύριστο κεφάλι και περιμένει την τελευταία στιγμή να έρθει για την τελευταία θεραπεία στην Ανταρκτική.»

«Το ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ να μας ακολουθεί σε απόσταση ασφαλείας και αν πάθουμε κάτι, να περιμαζέψει τους επιζώντες και να συνεχίσει μόνο του από τον δεύτερο διάδρομο της Νότιας Αφρικής, απ' όπου θα μαζέψει και τον Νέλσον. Θα το συναντήσουμε στην Αθήνα, αν δεν συμβεί κανένα απρόοπτο»

«Στείλε το ΦΑΙΑΚΕΣ2 να φέρει στην Ευρώπη τον Λευκάδιο Χέρν από το Τόκυο και ειδοποίησε τον Τσε να περάσει από την Αργεντινή και να μας περιμένει στα Φώλκλαντς»

«Έλεγε πάλι τα καύσιμα γιατί θα συνεχίσουμε προς Θεσσαλονίκη απ' όπου θα πάρουμε τον Χατζηπανάγο- τον γνωστό ως Νουρέγιεφ του ελληνικού ποδοσφαίρου .Τον Στέργιο δεν τον προλάβαμε καθώς πέθανε την περασμένη Πέμπτη. Θέλω και τον μητροπολίτη Αμβρόσιο από τα Τίρανα στην Θεσσαλονίκη. Μετά θα πάμε στη Μόσχα που πρέπει να μας περιμένει ο Βλαδίμηρος και η Λιούμπα, θα περάσουμε από Βρυξέλλες που θέλω έτοιμους τον Γιάννη και την Αναστασία και θα προσπαθήσουμε, πριν γυρίσουμε στην βάση, να πάρουμε τον εφευρέτη Γκιόρμα, τον Τέσλα και τον Τσε από τα Φώλκλαντς»

«Αν μπορέσεις φέρε και τον Τόνυ Τζέν στις Βρυξέλλες»

«Σου τονίζω καλή μου ότι είμαστε σε κατάσταση κόκκινου συναγερμού , μέγιστης ασφάλειας και θα ταξιδέψουμε πλήρως αόρατοι»

«Ειδοποίησε τα 3 θωρηκτά από το Θιβέτ να μας συναντήσουν στον Ινδικό Ωκεανό, 100 χιλιόμετρα ανατολικά από την αμερικάνικη βάση του Diego Garcia, και από εκεί θα πετάξουμε μαζί για Αθήνα. Μετά την Αθήνα δεν θα τα χρειαστούμε άλλο μέχρι να βγούμε στον Ατλαντικό. Παρακάλεσε τον Βλαδίμηρο να αναπτύξει τις κοσμοσφαίρες "

"Κανόνισε ο δορυφόρος μας, ο Μαύρος Ιππότης, να γυρίσει και να κάτσει πάνω από τους Δελφούς και να παρακολουθεί και να στοχεύει Νέα Υόρκη, Λονδίνο και Τελ Αβίβ .

«Α, και η βάση στην Σελήνη να είναι σε ετοιμότητα»

«Ελπίζω να φόρτωσες καμιά 30αριά ναυοστολές γιατί μπορεί να χτυπηθούμε.»

«Ειδοποίησε τον Έλληνα στο Γιουνάν να ενημερώσει το κινεζικό κόμμα.»

«Σε παρακαλώ να ενεργοποιήσεις την ασπίδα της Κούβας"

«Πολλών δει καυσίμων», τιτίβισε η HAL

«Ναί, να πάρει η ευχή, μη μου βγάζεις γλώσσα, κάνε ότι σου λέω, όσα καύσιμα και αν χρειαστούν»

“Ουκ εν Κούβα τα καύσιμα πολλά», επέμενε το γλυκομίλητο θηλυκό.

«Εντάξει νοικοκυρούλα μου σε άκουσα. Στείλε 2 ελληνικά τάνκερ του Ατλαντικού με καύσιμο στην Κούβα και τα υπόλοιπα μάζεψέ τα στο Αμστερνταμ, το Πόρτο, την Μασσαλία και τον Πειραιά. Κανένα τάνκερ να μην μείνει στα ανοιχτά. Θα εξηγήσω ο ίδιος στους εφοπλιστές ότι θα έχουν απώλειες. Τι τους έχουμε στα όπα-όπα τόσα χρόνια από τον καιρό του Αριστοτέλη. Δεν έχουμε πια δυστυχώς το Κούρσκ. Τα τομάρια μας το διαλύσανε.»

«Δυστυχώς είμαστε μόνο άντρες και θα στερηθούμε τις γυναικείες ικανότητες. Οι κυρίες δεν καταδέχονται τα τρέχοντα και είναι όλες απασχολημένες στα σχολεία της Σελήνης. Το ξέρεις ότι εσύ φταις γι’

αυτό Μαχάτμα;» είπε ο Καποδίστριας και ο Ινδός δεν απάντησε στην μπηχτή. Είχε πολλά στο κεφάλι του εκείνη την στιγμή. Ήξερε ότι μόνο αυτός θα μπορούσε να σταματήσει την παρέκκλιση από το αρχικό σχέδιο , καθώς όλοι οι άλλοι είχαν ανεβάσει αδρεναλίνη.

«Λοιπόν σύντροφοι, δεν νομίζετε ότι πρέπει να κόψουμε τα καραγκιοζιλίκια, να βγάλουμε τα αποκριάτικα και να βάλουμε τις στολές μας;» φώναξε από μπροστά ο Αλέξανδρος.

Οι άλλοι τον υπάκουσαν και άρχισαν να αλλάζουν. Τα ηλεκτρόδια των νανοστολών μπήκαν αμέσως μέσα τους και άρχισε ο συντονισμός. Μόνο ο Ναζωραίος, συνεπής με την παλιά του εικόνα και αθεράπευτος εραστής του συμβολισμού , φόρεσε τον λευκό χιτώνα πάνω από την μπλε στολή και έκανε τους υπόλοιπους να χαμογελάσουν με συγκατάβαση.

«Βάλε μας, κούκλα μου, να ακούμε PINK FLOYD The dark side of the moon μας και ονειρευτούμε τις κυρίες μας και πρόσεξε τους περιέργους με τα φράκα από κάτω μας. Ξεκίνα απαλά για να μην ξεκάνεις κανένα πιγκουίνο όπως την τελευταία φορά»

Τα δύο σκάφη πήραν την προφορική εντολή (όπως ακριβώς εμείς ξέρουμε από τον Όμηρο αλλά και τους Αργοναύτες) και γλίστρησαν γουργουρίζοντας σε μικρό ύψος πάνω από τους γαλάζιους πάγους προς τον Βορρά.

Σε πέντε λεπτά η βάρδια της Ντάουνινγκ Στρήτ ξύπνησε τον Φόνυ.
«Κύριε, φαίνεται ότι έχουμε πρόβλημα.

Δύο κερκυραϊκά αντιβαρυτικά σκάφη έφυγαν σε χαμηλή πτήση και πλήρη προκάλυψη από την Ανταρκτική για τον Ινδικό ωκεανό όπου θα συναντηθούν με 3 αργοκίνητα θωρηκτά που ξεμύτισαν από τα Ιμαλία.

Οι ρωσικές κοσμοσφαίρες έχουν πάρει θέσεις γύρω από την Ευρώπη και την Μέση Ανατολή και περικυκλώνουν την Ιαπωνία και την Σιβηρία.

Ο μαύρος δορυφόρος των Ελ μας σκοπεύει και υπάρχει δραστηριότητα στην Σελήνη»

Ο αγουροξυπνημένος πρωθυπουργός φίλησε την Ξέρυ , έβαλε την ρόμπα του και έτρεξε στο δωμάτιο επιχειρήσεων, δίνοντας τις πρώτες του εντολές.

«Βγάλτε με σε τριμερή σύσκεψη με το Οβάλ γραφείο και το Τελ-Αβίβ και περικυκλώστε το σπίτι του Τόνυ Τζέν και του προέδρου των ανθρακωρύχων»

«Κλείστε την σήραγγα της Μάγγης, ποτέ δεν την ήθελα την γαμημένη. Τα πυρηνικά υποβρύχια TRIDENT να αναπτυχθούν στον Ατλαντικό και να δοκιμάσουν να περάσουν στην Μεσόγειο χωρίς όμως να επιμείνουν αν υπάρξει αντίδραση»

Ο Φόνυ γύρισε προς τις δύο αναμμένες οθόνες της διάσκεψης

«Μαριέλ φίλε μου, φοβάμαι ότι , αν ξεσπάσει η κρίση, δεν θα μπορέσεις για πολύ να κρατήσεις τον λαό σου σε έλεγχο και συ Τζώρτζ πρέπει να προσέξεις τον Τουκάκη, τον BATES και τον Φέννεντ»

«Να πάρει, μόλις που είχα αρχίσει να τα κουκουλώνω με τον Χαμπάς» μούγκρισε ο Καρόν.

«Εγώ δεν έχω κανένα πρόβλημα Φόνυ» πετάχτηκε ο Γκούς από τον Λευκό Οίκο.

«ήδη άρχισα να ετοιμάζομαι για στρατιωτικό νόμο και περικυκλώνω την Κούβα. Ξέρω ότι δεν έχουν καύσιμα για πάνω από 5 ώρες λειτουργία ασπίδας. Τα 3 θωρηκτά είναι χωρίς συνοδεία και όταν κινούνται στην ατμόσφαιρα είναι αργά. Θα τα φροντίσει ο Μπιν Λάντεν πριν φτάσουν στο Πουκέ. Το μοναδικό αγκάθι είναι οι ρώσικες κοσμοσφαίρες και ο μαύρος τροχιακός σταθμός πάνω από το Βερολίνο. Γνωρίζεις ότι μετά την καταστροφή του Τσάλλεντζερ, που έγινε σαν ανταπόδοση του χτυπήματος του Κούρσκ, δεν έχουμε συνέλθει στο Ακρωτήριο Κέννεντυ εδώ και δύο χρόνια και δεν μπορούμε να σηκώσουμε τίποτα. Τι λέτε, να ζητήσω βοήθεια από τους γκριζούληδες στη Νεβάδα;»

«Πάντα φοβόμουν ότι θα ερχόταν αυτή η ώρα» μουρμούρισε ο Φόνυ κάνοντας τον σταυρό του. "Δεν μπορούμε να το ξανασκεφτούμε;"

«Ξύπνα τους αμέσως» είπε ο Καρόν στον Γκούς.

«Σιγά μην περίμενα την άδειά σας» είπε ο χαζοαμερικάνος, ξαναγεννημένος χριστιανός πρώην μέθυσος cow-boy, ειρωνικά και έκλεισε την σύνδεση.

Λίγο πιο νωρίς - Αθήνα, 10 Μαΐου 2005, ώρα 18:30

Ο Επαμεινώνδας, είχε γυρίσει στο σπίτι του στα Πατήσια από την δουλειά του κατά τις 5:30, είχε φάει κάτι στα πεταχτά και όλη την περασμένη ώρα σκέφτονταν αυτό που τον περίμενε.

Ο αγαπημένος του φίλος Άρης θα παρουσίαζε σε μία ώρα στο Πολυτεχνείο το βιβλίο του με πολιτικές αναμνήσεις των τελευταίων 33 χρόνων. Παρότι γνώριζε ότι πολλοί από την παλιά καλή παρέα είχαν γράψει κομμάτια για το βιβλίο, ο ίδιος είχε πεισματικά αρνηθεί να συμμετάσχει. Η άρνησή του αυτή δεν οφείλονταν στο ότι είχε μετανιώσει για την παλιά του φανερό πολιτική δράση. Από το 1984, όταν φάνηκε ότι το θέμα της σοσιαλδημοκρατίας στην Ελλάδα δεν περπάταγε πλέον σύμφωνα με τα γενικά αποδεκτά γαλαξιακά πρότυπα, είχε αποφασίσει να ακολουθήσει την δεύτερη τακτική που του είχαν παρουσιάσει οι φίλοι του από την Ανταρκτική. Είχε έτσι αποσυρθεί τελείως από την πρώτη γραμμή και είχε αφιερωθεί αποκλειστικά στο επάγγελμα και στην οικογένειά του που τα είχε παραμελήσει επικίνδυνα από το 1972. Ασχολούνταν επίσης χαλαρά με την επίβλεψη καμιάς ντουζίνας εν δυνάμει προσήλυτων, με την επικοινωνία με τα άλλα μέλη των Ε στην Ελλάδα και με τις αναφορές του προς το κέντρο συλλογής πληροφοριών στην Ανταρκτική.

Ο Άρης, είχε και αυτός αποσυρθεί από την ενεργό πολιτική, κάπως αργότερα, έχοντας ανακατευτεί μέχρι το 1995 με τον Συνασπισμό. Διατηρούσε κάποια χαλαρή σχέση με το ΠΑΣΟΚ, όπου είχαν σταδιακά ενταχθεί οι περισσότεροι πολιτικοί του φίλοι, αλλά οι κύριές του ασχολίες ήταν το επάγγελμα και η νέα του οικογένεια. Διατηρούσε όμως πάντα μέσα του το ανικανοποίητο, σκάλιζε συνεχώς τα παλιά γεγονότα προσπαθώντας να εξηγήσει τι είχε πάει στραβά και είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η παρέα του έλεγε τα σωστά πράγματα με λάθος τρόπο και στην λάθος πολιτική στιγμή. Έτσι το 2003, παρακολουθώντας την παρουσίαση του βιβλίου του κουμπάρου του για την δράση της ΕΚΙΝ κατά της απριλιανής δικτατορίας, αποφάσισε να παρουσιάσει το δικό του συνεργατικό βιβλίο για τα όσα είχαν επακολουθήσει. Με πολλές προσπάθειες είχε καταφέρει να βάλει στο βιβλίο του τους σπουδαιότερους από τους πρωταγωνιστές των προσπαθειών για την δημιουργία ενός κλασσικού σοσιαλδημοκρατικού κόμματος στην Ελλάδα. Εκείνο όμως τον καιρό είχε ολοκληρώσει και την ανάγνωση για δεύτερη φορά όλων των τόμων του έργου διαστημικής φαντασίας *Canopus in Argos: Archives* της Νομπελίστας Doris Lesing και είχε μπει στην διαδικασία γραψίματος μίας μυθιστορηματικής επέκτασης εκείνου του έργου στην ελληνική πολιτική πραγματικότητα.

Ο Επαμεινώνδας από το 1940, που είχε ο ίδιος προσηλυτιστεί και είχε ενταχθεί στο δίκτυο Ε, σε όλες τις αποστολές που είχε αναλάβει τόσο κατά των Χιτλερικών αλλά και στην πολιτική του δράση της δεύτερης εμφάνισης, είχε καταφέρει να τηρήσει πιστά τους κανόνες μυστικότητας που επέβαλε το σχέδιο, χωρίς να κάνει εκτεταμένη χρήση του εξοπλισμού προσωρινής λήθης και της μπλέ νανοστολής. Αυτή η κεφαλιώδους σημασίας μυστικότητα ήταν αυτό που κινδύνευε εκείνο το απόγευμα. Δεν τον ανησυχούσε τόσο η σύνθεση των παρουσιαστών του βιβλίου ούτε ότι εκείνο το απόγευμα θα ήταν στον ίδιο τόπο αρκετοί από τους εν δυνάμει προσήλυτους αλλά και μέλη του δικτύου. Εκείνο που του έφερνε το άγχος ήταν η φράση που του είχε πετάξει ο Αρης, όταν του είχε αρνηθεί την συμμετοχή του στο βιβλίο. Του είχε πει συγκεκριμένα "καλά Επαμεινώνδα, δεν θα μου γλιτώσεις. Θα σε βάλω πρωταγωνιστή σε ένα μυθιστόρημα φαντασίας που ετοιμάζω επάνω στην κεντρική ιδέα ενός έργου της Doris Lesing"

Το έργο της Lesing, όταν πρωτοκυκλοφόρησε το 1979, δεν είχε σαμποταριστεί από την Ανταρκτική μετά από θυελλώδεις συσκέψεις των Ε. Δεν είχαν εντοπίσει καμία διαρροή από κάποιο δικό τους προς την Lesing και κατέληξαν ότι τα είχε καταλάβει όλα μόνη της. Ίδια περίπτωση με τον Arthur Koestler. Με ελάχιστη πλειοψηφία είχε τότε εκτιμηθεί ότι βιβλίο ίσα ίσα που δεν πέρναγε την λεπτή κόκκινη γραμμή μυστικότητας που είχε τεθεί από το 330 π.Χ. για τις πολιτιστικές παρεμβάσεις. Είχε κυκλοφορήσει μέσα σε πλημμύρα φανταχτερών και πιο διάσημων έργων επιστημονικής φαντασίας και δεν του είχε δοθεί και μεγάλη σημασία. Είχε καταλήξει έτσι να χρησιμοποιείται σαν εισαγωγή και εργαλείο ελέγχου καταλληλότητας για κάποιους προσηλυτισμούς. Τώρα όμως γίνονταν ο επικίνδυνος συνδυασμός της άγνοιας και της διαίσθησης του Αρη, που συμμετείχε από την γέννησή του και χωρίς να το ξέρει σε γενετικό πείραμα του Καραθεοδωρή, με το έργο της Lesing και την παρουσία και εμπλοκή πολλών μελών του δικτύου των Ε στην Ελλάδα. Φτάνοντας ο Επαμεινώνδας στο Πολυτεχνείο, κατευθύνθηκε αμέσως στο κτίριο Γκίνη, όπου θα γίνονταν η παρουσίαση. Έξω από το μικρό αμφιθέατρο 18, είχαν στηθεί πάγκοι για την διάθεση του βιβλίου και το σερβίρισμα των ποτών. Στον ίδιο χώρο είχε στήσει και τα όργανά του και το συγκρότημα Σπυριδούλα που θα έπαιζε στο τέλος. Επάνω στον πάγκο των βιβλίων ο Επαμεινώνδας παρατήρησε μια στοίβα γαλάζιων φυλλαδίων και πήρε ένα. Δεν πίστευε στα μάτια του με αυτά που διάβασε. Ο καλός του φίλος είχε τυπώσει μια προδημοσίευση της αρχής του μυθιστορήματος που του είχε αναφέρει και προφανώς σκόπευε να την μοιράσει μαζί με το βιβλίο που θα παρουσίαζε σε λίγα λεπτά. Όταν συνήλθε, έτρεξε και βρήκε

τον Άρη που ήταν ήδη μέσα στην αίθουσα και ετοίμαζε το Powerpoint της παρουσίασης.

"Γεια σου σύντροφε, σου έχω και μια έκπληξη για το τέλος" του πέταξε ο Άρης και τον αγκάλιασε.

"Άρη, αυτό ακριβώς είναι εκείνο για το οποίο πρέπει να σου μιλήσω. Σκοπεύεις στα σοβαρά να ανακατέψεις με το σοβαρό θέμα του πολιτικού σου βιβλίου την παρουσίαση ενός μυθιστορήματος φαντασίας; Έχεις σκεφτεί ότι θα είναι παρόντες πολιτικοί και υπουργοί; Μου είχες πει ότι έχεις καλέσει και τον πρόεδρο, και από ότι βλέπω έχουν στήσει κάμερες το MEGA και το EXTRA 5 εκτός από τον δικό σου εικονολήπτη. Μπορείς σε παρακαλώ να το ξανασκεφτείς πιο σοβαρά και να μην ρεζιλευτούμε όλοι;"

Η κοφή ματιά του Άρη και η απάντησή του ότι δεν θα άλλαζε γνώμη έβαλαν τον Επαμεινώνδα σε κατάσταση συναγερμού. Είχε υποτιμήσει το θέμα ενώ έπρεπε να είχε κινηθεί εδώ και μήνες. Η αγάπη για τον φίλο του έπρεπε να υποταχθεί στο γενικό σχέδιο που είχε εκπαιδευτεί να υπηρετεί. Σε λίγα δευτερόλεπτα η απόφασή του ήταν ξεκάθαρη. Έπρεπε, πάση θυσία, να χαλάσει την εκδήλωση προκειμένου να προλάβει τα χειρότερα. Βγήκε από την αίθουσα προσπαθώντας να αυτοσχεδιάσει σε ελάχιστο διάστημα και έπεσε πάνω στα όργανα του συγκροτήματος που κούρδιζε τα όργανά του. Ο αρχηγός του συγκροτήματος Βασίλης, βοηθώντας τον να ξεμπλέξει από τα καλώδια, τον ρώτησε αν είναι καλά. Τότε ο Επαμεινώνδας πρόσεξε το πρόσωπό του και θυμήθηκε ποιο ήταν το συγκρότημα Σπυριδούλα. Από την δεκαετία του 70 συνόδευε τον αδικοχαμένο Παύλο Σιδηρόπουλο τον επονομαζόμενο και Πρίγκηπα των Εξαρχείων και, μετά τον τραγικό του θάνατο, έδινε πάντα το παρόν σε πολιτικές συναυλίες αλλά και άλλες εκδηλώσεις κύρια του αντιεξουσιαστικού χώρου. Το σχέδιο διαμορφώθηκε μονομιάς στο μυαλό του Επαμεινώνδα. Ευτυχώς που είχε κάποιο εξοπλισμό μαζί του. Έβαλε το χέρι του στην τσέπη και ενεργοποίησε τον μηχανισμό χαμηλόσυχνης προσωρινής λήθης.

Αφού συστήθηκε με τον Βασίλη, του εξήγησε ότι δεν είχε καμία πλέον σχέση με την αστική πολιτική σκηνή αλλά είχε έρθει μόνο για τον φίλο του και έντεχνα του πέρασε την πληροφορία για το ποιοι γνωστοί πολιτικοί θα ήταν παρόντες στη εκδήλωση. Του θύμισε ακόμα ότι στα Εξάρχεια γίνονταν εκείνη την ώρα εκδήλωση των αντιεξουσιαστών για την Πρωτομαγιά. Αυτό που δεν ήξερε όμως ο Επαμεινώνδας ήταν ότι ο Βασίλης ήταν παιδικός φίλος του Άρη από το Δημοτικό, και αν και είχαν ακολουθήσει κατά πολύ διαφορετικούς πολιτικούς δρόμους, δεν αισθάνονταν καθόλου άνετα να ανακατέψει την εκδήλωση του φίλου

του. Έτσι έκανε ότι δεν καταλάβαινε αυτό που του υπονοούσε καλυμμένα ο Επαμεινώνδας.

"Καλά" επέμεινε ο Επαμεινώνδας "το ξέρεις ότι έχουν έρθει ήδη δύο κανάλια να γράψουν την εκδήλωση; Για φαντάσου τι δημοσιότητα θα πάρει μια συζήτηση του χώρου πρόσωπο με πρόσωπο με πρώην υπουργούς του ΠΑΣΟΚ." Ο Βασίλης όμως αρνούνταν να δείξει ότι συμφωνεί. Στην παρέα τους όμως είχε προστεθεί και ο Γιάννης, ένας αποπροσανατολισμένος μακρυμάλλης πιτσιρικάς που είχε κατέβει από τα Εξάρχεια να προετοιμάσει την επόμενη εκδήλωση των αντεξουσιαστών μέσα στον γνωστό τους χώρο του Πολυτεχνείου. Ο Επαμεινώνδας γύρισε προς αυτόν και του πρότεινε στα ίσια να πάει να ειδοποιήσει τον κόσμο στα Εξάρχεια.

" Φρόντισε μόνο να συνεννοηθείς με τους επικεφαλείς να μην γίνουν έκτροπα. Οι πολιτική μου παρέα έχει πολλούς εκπαιδευμένους στα φοιτητικά αμφιθέατρα σε δύσκολες καταστάσεις και δεν θα σας αρνηθούν τον διάλογο μπροστά στις κάμερες. Περιμένετε να φτάσει η παρουσίαση στον τελευταίο ομιλητή , μην αφήσετε τον συγγραφέα του βιβλίου να κάνει το προγραμματισμένο του κλείσιμο και μην διστάσετε να μπουκάρετε στην αίθουσα."

Ο Γιάννης συμφώνησε και έφυγε τρέχοντας ενώ ο Επαμεινώνδας πήγε στον πάγκο με τα βιβλία και σήκωσε όλη την στοίβα με τα γαλάζια φυλλάδια του μυθιστορήματος. Έκλεισε την συσκευή λήθης και βγήκε στο προαύλιο.

Μόλις πέταξε τα γαλάζια φυλλάδια στα σκουπίδια γύρισε πίσω και μπήκε στην αίθουσα όπου είχε ήδη αρχίσει η παρουσίαση. Δεν ήξερε βέβαια ότι ο Αρης είχε ήδη βάλει μέσα σε 50 βιβλία από ένα γαλάζιο φυλλάδιο. Τον Επαμεινώνδα τον ενδιέφερε περισσότερο η ομιλία του πολύ γνωστού του εξαιρετικού πανεπιστημιακού δάσκαλου και φιλόσοφου που ήταν πρώτος από τους παρουσιαστές. Είχε πολλές φορές δοκιμάσει να τον βάλει στο σχέδιο καθώς εκτιμούσε ότι θα εξελίσσονταν σε πρωταγωνιστή , αλλά δεν τα είχε καταφέρει. Θα γινόταν και μια εκτός προγράμματος ομιλία για τον επιφανή αγωνιστή του σοσιαλισμού Στέργιο Χασαπίδη , που είχε δυστυχώς πεθάνει την περασμένη Πέμπτη στην Θεσσαλονίκη.

Η εκδήλωση προχωρούσε όπως είχε προγραμματιστεί. Τον Επαμεινώνδα όμως τον έτρωγε η αγωνία για το αν ο κόσμος στα Εξάρχεια θα τσίμπαγε το δόλωμα που είχε στείλει με τον Γιάννη. Μόλις έτσι άκουσε την πρώτη ομιλία και τέλειωσε και η δεύτερη από τον γνωστό αντιστασιακό επιχειρηματία και ψυχή της GREENPEACE στην Ελλάδα, προτίμησε να μην ακούσει την Τρίτη ομιλία από το φίλο τους πρώην υπουργό από την Θεσσαλονίκη και βγήκε έξω ανάβοντας ένα τσιγάρο στον εξώστη της σκάλας που ήταν

πάνω από την είσοδο της οδού Στουρνάρη. Από κάτω του, μέσα στο προαύλιο, ήταν σταθμευμένο ένα μαύρο πολιτικό αυτοκίνητο και ο οδηγός του κάπνιζε και αυτός ακουμπημένος στο καπό. Μέσα από το πίσω τζάμι του αυτοκινήτου φαινόταν μια μπλε φορητή αστυνομική σειρήνα. Αυτό παραξένεψε πολύ τον Επαμεινώνδα, καθώς ποτέ άλλοτε δεν είχε δει τόσο αφελή και άσκοπη παραβίαση του όποιου πανεπιστημιακού ασύλου. Σκέφτηκε να κατέβει και να του πει να φύγει και κινήθηκε προς τα κάτω.

Ήταν όμως πια αργά. Το μόνο που έμενε στον Επαμεινώνδα ήταν να παρακολουθεί. Η πρώτη ομάδα αντεξουσιαστών είχε ήδη εμφανιστεί στην είσοδο και ο αστυνομικός οδηγός του αυτοκινήτου, αιφνιδιασμένος, έκανε μια βιαστική προσπάθεια να μπει στο αυτοκίνητο και να φύγει. Τα παλικάρια, βλέποντας την αστυνομική σειρήνα στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου, όρμησαν και έσυραν τον οδηγό έξω από το αυτοκίνητο βρίζοντάς τον και χτυπώντας τον όπως μπορούσαν. Ο νεαρός αστυνομικός, από την ιδιαίτερη πατρίδα του πρώην υπουργού και νυν βουλευτή που τον είχε φέρει νωρίτερα από την Βουλή και δεν είχε βρει έξω θέση να παρκάρει, πανικοβλήθηκε και τράβηξε το υπηρεσιακό του περίστροφο. Έριξε κάποιους πυροβολισμούς στον αέρα για εκφοβισμό. Οι εξαγριωμένοι όμως νεαροί δεν τρόμαξαν και του ξαναεπιτέθηκαν με πιο άγριες διαθέσεις αυτή την φορά. Στην συμπλοκή που ακολούθησε μία σφαίρα χτύπησε έναν νεαρό στο πόδι και τον ξάπλωσε κάτω. Όλοι σάστισαν και πήγαν να βοηθήσουν τον τραυματία. Ο Επαμεινώνδας, επάνω από τον εξώστη που είχε παρακολουθήσει όλο το συμβάν τηλεφώνησε αμέσως στο ΕΚΑΒ και έτρεξε μέσα στην αίθουσα που γίνονταν η παρουσίαση. Ο έντρομος αστυνομικός βρήκε την ευκαιρία να το σκάσει προς τα Εξάρχεια και βρήκε σύντομα καταφύγιο στην δύναμη των ΜΑΤ που, έχοντας ακούσει τους πυροβολισμούς είχε ήδη ρίξει τα πρώτα δακρυγόνα και κατέβαινε την Στουρνάρη προς την Πατησίων.

Μέσα στην αίθουσα, όταν είχαν ακουστεί οι πρώτοι πυροβολισμοί, ο Αρης είχε πει στους παριστάμενους μισοαστεία μισοσοβαρά : "Ελπίζω να μην είναι για εμάς". Κάποιος από το ακροατήριο ειρωνεύτηκε "ποιος είσαι ρε μεγάλε;" αλλά "πριν αλέκτωρ φωνήσαι τρεις" θα μάσαγε τα λόγια του. Ο Αρης, αδιαφορώντας για την δημόσια ειρωνεία, είχε δώσει τον λόγο στον τελευταίο ομιλητή που ήταν ο Χαράλαμπος Πρωτοπαπάς, παλαιός σοσιαλιστής με αντίσταση κατά των Γερμανών αλλά και κατά της Χούντας, υπουργός στην πρώτη μεταδικτατορική κυβέρνηση εθνικής ενότητας το 1974, βουλευτής, πρόεδρος του ΚΟΔΗΣΟ και ιδρυτικό μέλος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου το 1989, όπου παρέμενε μέχρι και σήμερα.

Ακούγοντας τους πυροβολισμούς, ο Φοίβος Ιωαννίδης, γνωστός αντιστασιακός από τα χρόνια της χούντας και πρώην βουλευτής και υπουργός, που είχε αποχωρήσει καταγγέλλοντας στην "Καθημερινή" τους караγκιόζηδες και τους νεόπλουτους της πολιτικής, πετάχτηκε έξω από την αίθουσα. Η εμπειρία του του έλεγε ότι κάτι σημαντικό είχε γίνει έξω από την αίθουσα. Και είχε δίκιο καθώς όταν έφτασε στο προαύλιο έπεσε πάνω στο ασθενοφόρο που είχε έρθει για τον τραυματία αντιεξουσιαστή. Ο Φοίβος βοήθησε να βάλουν τον τραυματία μέσα και επικαλούμενος την δικηγορική του ιδιότητα συνόδευσε τον τραυματία στο νοσοκομείο. Αυτή η κίνηση θα αποδεικνύονταν αργότερα ότι θα έσωζε την κατάσταση από τα χειρότερα.

Ακολουθεί η περιγραφή των πραγματικών γεγονότων που έλαβαν χώρα κατά και μετά την παρουσίαση του βιβλίου μου "Το Χαμένο Τμήμα", εκδ. Δωδώνη, το 2005, όταν μας έκλεισαν μέσα οι αντιεξουσιαστές. Διανθισμένο βέβαια με το απαραίτητο αλάτι "φαντασίας"

Και ξαναγυρνάμε στους "υψηλούς-VIP" ταξιδιώτες από την Ανταρκτική προς την Αθήνα.

Το σκάφος των Ελ πετούσε σε χαμηλό ύψος πάνω από την θάλασσα για να μην μπορεί να ανιχνευθεί από το γήινα ραντάρ της Αυστραλίας. Μόνο ο Αλέξανδρος είχε κάτι να κάνει καθώς πιλοτάριζε αλλά και σχεδίαζε μαζί με τους υπολογιστές της Ανταρκτικής όλες τις λεπτομέρειες της αποστολής.

Οι περισσότεροι από τους επιβάτες ήταν στο μπροστινό μέρος και κουβέντιαζαν. Μόνο ο νεαρός Σαούλ, δημοσιογράφος στο επάγγελμα και ερασιτέχνης πιλότος, είχε ξεμοναχιάσει τον Ιησού στο πίσω μέρος και τον βομβάρδιζε με ερωτήσεις. Στις λίγες μέρες που είχαν περάσει από τότε που τον "ανέληψαν" οι Ελ από το Ισραήλ και του έσωσαν την ζωή από την Μοσάντ, που τον κυνήγαγε λόγω της δεύτερης συνέντευξης που είχε πάρει από τον πυρηνικό επιστήμονα Μορντεχάι Βανούνου, δεν του είχε δοθεί η ευκαιρία να μιλήσει με τον Ιησού. "Κόψε σε παρακαλώ τον πληθυντικό" του είπε κάπως αυστηρά ο Ιησούς.

Ο νεαρός Ισραηλίτης δυσκολευόταν πολύ να προσαρμοστεί στην ιδέα ότι κουβέντιαζε με τον Μεσσία μέσα σε ένα αντιβαρυντικό σκάφος που οδηγούσε ο Μεγαλέξανδρος και είχε σαν επιβάτες κάποιους πολύ επιφανείς που θεωρούνταν νεκροί. Παρόλα αυτά κατάφερε να συγκεντρώσει το μυαλό του και να συνεχίσει τις ερωτήσεις.

"Αυτό το φως που με τύφλωσε προχθές στο Βόρειο Ισραήλ έχει καμία ομοιότητα με το επεισόδιο του Απόστολου Παύλου έξω από την Ταρσό το 35 μ.χ;"

"Προφανώς είναι το ίδιο πράγμα. Αυτό που σε τύφλωσε είναι ένα μηχανάκι που χρησιμοποιώ από παλιά και βοηθάει ώστε το αντικείμενο της επέμβασής μου να μην έχει αντιστάσεις. Το κάνω όταν βιάζομαι και κάποιοι μας κυνηγούν. Δεν αφήνει καμία βλάβη, όπως θα έχεις διαπιστώσει, καθώς τροποποιεί μόνο προσωρινά την εγκεφαλική λειτουργία"

"Καλά και εσένα δεν σε επηρεάζει;" Συνέχισε ο Σαούλ.

"Όλοι οι εγκέφαλοι, και οι γήινοι και οι εξωγήινοι, όταν επεκταθούν και μάθουν να χρησιμοποιούν τις πρόσθετες περιοχές, αναπτύσσουν και μία ασπίδα-φίλτρο απέναντι σε τέτοιες επεμβάσεις. Για όσους όμως είναι ακόμα στο πρώτο στάδιο εγκεφαλικής ανάπτυξης, όπως είστε ακόμα όλοι οι γήινοι, υπάρχει και ένα ηλεκτρονικό μαραφέτι, σαν καπέλο, που προστατεύει από τηλεπαθητικές εισβολές και άλλα παρόμοια κόλπα"

"Αυτό που ακολούθησε περί τίνος επρόκειτο;" Συνέχισε ο Σαούλ, που είχε πια ηρεμήσει και είχε ανάψει και τσιγάρο (με Bio-Filter από την ΣΕΚΑΠ Ξάνθης που είχε ιδρύσει ο πολύς Αλέξανδρος Μπαλτατζής).

"Θα σου πω κάτι γενικό. Από την αρχή της εμφάνισής μου στην Γη, χρησιμοποιούσα το θέαμα σαν κύριο όπλο. Εσείς οι γήινοι θέλετε πολύ το θέαμα και τα θαύματα για να πειστείτε και για τα πιο απλά και αυταπόδεικτα πράγματα. Το κόλπο το είχα ξανακάνει με την "Ανάληψή" μου. Τόσο το σκάφος που με περίμενε από πάνω όσο και το σώμα μου το είχα τυλίξει με ένα εκτυφλωτικό φως. Αυτό, εκτός από ότι ήταν φαντασμαγορικό, βοηθούσε ώστε να μην δουν οι παριστάμενοι το μεταλλικό σκάφος που θα χάλαγε την μαγεία της στιγμής. Έτσι έγινε και στην περίπτωση σου, καθώς οι δολοφόνοι που σε κυνηγούσαν ήταν ήδη πολύ κοντά."

Ο Σαούλ ήθελε να κάνει χιλιάδες ερωτήσεις, αλλά τους διέκοψε η φωνή του Αλέξανδρου από το πιλοτήριο:

"Ιησού, έλα αμέσως μπροστά γιατί σε ζητάνε στο τηλέφωνο από την βάση" φώναξε αναστατωμένος ο Αλέξανδρος.

"Θα συνεχίσουμε με κάποια άλλη ευκαιρία. Έχεις εξ άλλου σε DVD όλη μου την ιστορία αλλά και για το πως έβαλα το χεράκι μου στην εμφάνιση του μωαμεθανισμού. Τώρα με συγχωρείς αλλά έχω δουλειά" είπε ο Ιησούς στον Σαούλ και καβάλησε το κάθισμα για να πάει μπροστά.

"Ποιος με ζητά παρακαλώ;" Είπε ο Ναζωραίος παίρνοντας το ακουστικό από το χέρι του Αλέξανδρου.

"Εγώ είμαι κύριε, η HAL από την Ανταρκτική" τιτίβισε χαρούμενα ο θηλυκός υπολογιστής της βάσης.

"Δεχτήκαμε ένα τηλεσιγραφικό μήνυμα από τον αδελφό σας τον Αρίωνα, ότι θέλει να τον συναντήσετε άμεσα"

"Καλά, δεν του είπες ότι είμαστε σε απρογραμματίστη αποστολή;" αντέτεινε ο Ιησούς.

"Το είπα κύριε, αλλά μου το ξέκοψε. Ακούγονταν μάλιστα φιλοφροκαρισμένος."

Ο Ιησούς, έχοντας πολλά χρόνια να επικοινωνήσει με τον Αρίωνα που ποτέ δεν τον είχε ενοχλήσει για ψίλου πήδημα, κατάλαβε ότι έπρεπε να συμμορφωθεί.

"Πες του ότι θα τον συναντήσουμε στην παραλία του Πουκέ, εκεί που είχε σκάσει το τσουνάμι" είπε ο Ιησούς και στράφηκε προς τους υπόλοιπους επιβάτες.

"Το ακούσατε φίλοι μου. Πρέπει να κάνουμε μια παράκαμψη. Τι λέτε;" ζήτησε την γνώμη της παρέας ο Ναζωραίος.

"Αυτοί δεν έχουν να πουν τίποτε" κραύγασε ο Αλέξανδρος.

"Εφ' όσον είμαστε σε στρατιωτική αποστολή, αφήστε τις τάχα μου δημοκρατικές διαδικασίες. Μόνο εγώ θα αποφασίσω τι θα γίνει. Πες μου περί τίνος πρόκειται, αλλιώς δεν θα αλλάξει τίποτε"

"Ειλικρινά δεν ξέρω, αλλά καταλαβαίνεις ότι για να το ζητήσει με τέτοιο τρόπο ο Αρίωνας, και μάλιστα φροκαρισμένος, πρέπει να είναι κάτι σοβαρό" απάντησε απολογητικά ο Ιησούς.

"Καλά, περιμένετε λίγο". Είπε ο Αλέξανδρος και ενεργοποίησε το πρόγραμμα δυναμο-ιστορίας. Τροφοδότησε την ερώτηση και 3 δευτερόλεπτα μετά διάβασε στους υπόλοιπους την γνωμάτευση.

"Το μηχάνημα υπολόγισε ότι κατά 86% είναι σωστό να δεχθούμε την πρόσκληση. Με ενημερώνει ακόμα ότι η κατάσταση στην Αθήνα είναι κατά 34% υπό έλεγχο. Στρίβουμε προς το Πουκέ"

Το κερκυραϊκό σκάφος υπάκουσε στη προφορική εντολή και χάραξε την νέα πορεία. Κανείς δεν είχε όρεξη για κουβέντα και το ταξίδι πέρασε μέσα σε μία αμήχανη σιωπή. Ακούγονταν μόνο σε χαμηλή ένταση η μουσική των Pink Floyd.

Είχε ήδη αρχίσει να χαράζει, αλλά το φως του ήλιου ήταν ακόμα αδύναμο και έτσι μόνο 2 ψαράδες είδαν ένα UFO να περνάει πάνω από τα κεφάλια τους. Σίγουρα θα ντρέπονταν και να το αναφέρουν στους δικούς τους. Πολλοί φτωχοί μεροκαματιάρηδες την είχαν πατήσει έτσι και λειδωρήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια

Η άμμος της παραλίας ήταν υγρή και μαλακή και έτσι το σκάφος έμεινε σε αιώρηση λίγο πάνω από το έδαφος. Όλοι οι επιβάτες, εκτός από τον Αλέξανδρο που παρέμεινε σε επιφυλακή, κατέβηκαν για να

ξεμουδιάσουν και ο Ιησούς πήγε προς το νερό για να συναντήσει τον αδελφό του.

Και αυτός ήρθε σύντομα, κολυμπώντας.

Το γκριζό δελφίνι μισοβγήκε από το νερό και άρχισε να σκούζει.

Ο Ιησούς, είχε πολύ καιρό να ακούσει δελφινίστικα και, έχοντας φορτώσει το μυαλό του με όλα τα φρικαλέα της ανθρωπότητας, είχε χάσει την ικανότητα να τα καταλαβαίνει. Έκανε ένα νόημα στον Αρίωνα να περιμένει και έτρεξε προς το σκάφος.

"Αλέξανδρε, μήπως σου βρίσκεται καμία μεταφραστική συσκευή;" φώναξε προς το πιλοτήριο πηδώντας μέσα στο σκάφος.

"Και βέβαια φίλε μου, για ποιόν με πέρασες. Ξέχασες ότι είμαι ο πιο τακτικός απ' όλους σας;" απάντησε ο Αλέξανδρος και άνοιξε τον φοριαμό που φύλαγε όλα τα gadgets του.

Πετώντας την συσκευή στον Ιησού, τον πείραξε "Τι έγινε, δεν αντέχουμε την πίεση και χάνουμε τις ικανότητές μας;"

Ο Ιησούς δεν απάντησε και έτρεξε προς την θάλασσα φορώντας την συσκευή που έμπλεξε στα μακριά του μαλλιά.

"Λοιπόν τώρα με καταλαβαίνεις αδελφούλη;" ξεκίνησε ο Αρίωνας "τι έπαθες και ξέχασες τα δελφινίστικα;"

"Άσε με βρε Αρίωνα. Θυμάσαι ότι, από τότε που μας ανακοίνωσε ο πατέρας την απόφαση να μας στείλει στην Γή, ήμουν ο άτυχος που μου κλήρωσε να πάω στους ανθρώπους. Εσύ την έχεις βολέψει μια χαρά με τα δελφίνια. Ούτε πόλεμοι, ούτε εκμετάλλευση, ούτε ανάγκη να κατασκευάσεις θρησκείες. Και ούτε άλλοι εξωγήινοι να σε πολεμάνε. Το μόνο που κάνεις είναι να παρακολουθείς και να υποκινείς χωρίς να επεμβαίνεις. Γνωρίζεις τι караγκιοζιλίκια έχω αναγκαστεί να σκηνοθετήσω όλα αυτά τα χρόνια. Και ακόμα η βαρβαρότητα καλά κρατεί"

"Γι αυτό το θέμα της βαρβαρότητας σε κάλεσα" διέκοψε το παράπονο του αδελφού του ο Αρίωνας, που δεν χρειάζονταν μεταφραστική συσκευή για να κατανοεί την Ελληνική γλώσσα που χρησιμοποιούσε ο Ιησούς, καθώς επρόκειτο για διάλεκτο της επικρατούσας γαλαξιακής που είχε σαν μητρική.

"Κοίταξε Ιησού, τα πράγματα με τα δελφίνια δεν μπορούν να ελεγχθούν για πολύ. Δεν φτάνει που έχετε καταστρέψει το μεγαλύτερο μέρος των κοπαδιών τους, έχετε εντείνει και τις δολοφονίες. Ανεχόμαστε την θανάτωση κάποιων δικών μας που μπλέκουν σε δίχτυα, ανεχόμαστε τον ετήσιο σφαγιασμό των μωρών φώκιας στην Γροιλανδία, ανεχόμαστε την συνέχιση του κυνηγιού φαλαινών αλλά αυτό που γίνεται στο Μιτσιγιάκι της Ιαπωνίας τόσα χρόνια, ξεχείλισε το ποτήρι. Θα ξέρεις φαντάζομαι το τι γίνεται σε αυτό το παραδοσιακό χωριουδάκι υπό την κάλυψη της αστυνομίας και όλης της Ιαπωνικής κυβέρνησης."

"Το ξέρω" είπε ο Ιησούς και χαμήλωσε το κεφάλι.

"Αυτή η φρικώδης αιματοχυσία έχει εξοργίσει τους στρατηγούς των δελφινιών και ετοιμάζουν αντίποινα. Δεν τους ενδιαφέρει πια το γενικό σχέδιο, αν είναι να ζουν μέσα στην φρίκη και να μεγαλώνουν τα μικρά τους μέσα στον φόβο. Αρνούνται δε να φύγουν από τον πλανήτη, όπως μπορούν να το κάνουν όποτε θελήσουν. Και έχουν δίκιο όταν λένε ότι τους ανήκει όσο ανήκει και στους ανθρώπους. Αυτοί που τους "εκπολίτισαν", ο Οάνας και οι άλλοι μισοί άνθρωποι μισοί ψάρια ήρθαν στην Μεσοποταμία λίγο μετά την κάθοδο των δικών σου στον Εύξεινο Πόντο που μπόλιασαν τον homo sapiens. Πες μου τι μπορείς να μου δώσεις για να τους ηρεμήσω"

"Τι να σου δώσω καημένε. Είμαστε σε κρίση και δεν μπορώ να υποσχεθώ τίποτε. Εδώ οι ηλίθιοι καταστρέφουν την ράτσα τους και θα σκεφτούν τα δελφίνια; Είδες πως φέρονται σε όλα τα ζώα και τα φυτά."

Ο Αρίωνας σταμάτησε για να σκεφτεί και γρήγορα έκανε την πρότασή του προς τον Ιησού.

"Έχεις ακόμα την συσκευή πολλαπλασιασμού των ψαριών που είχες παλιά στην επί του Όρους ομιλία;"

"Την έχω στη βάση αλλά ξέρεις ότι δεν αντέχω πια να κάνω τα ίδια караγκιοζιλίκια για να πείθω τους διάφορους άπιστους Θωμαάδες"

"Καλά κάνεις και δεν αντέχεις, είναι πράγματι ψυχοφθόρο να κάνεις θαύματα, αλλά εδώ θα την χρησιμοποιήσεις για παραγωγή τροφής και προσφορά ειρήνης. Θέλω 5 δισεκατομμύρια ψάρια κάθε μήνα σε συγκεκριμένη τοποθεσία που θα υποδείξουν οι αρχηγοί των δελφινιών"

Ο Ιησούς δεν δυσκολεύτηκε να υποκύψει και να υποσχεθεί ότι θα ξεθάψει την συσκευή που είχε να χρησιμοποιήσει εδώ και 2000 χρόνια.

"Ευχαριστώ" του γρύλισε ο Αρίωνας και συνέχισε "Επειδή σε νιώθω πολύ πεσμένο, έλα για μία βολτίτσα στα ρηχά να σου γλυκάνω λίγο την ψυχή με την τελευταία θεραπεία που έχουν αναπτύξει τα δελφίνια ειδικά για τους ανθρώπους. Είναι πολύ καλύτερη από τις παλιές και αντιμετωπίζει μεγαλύτερη γκάμα ψυχικών προβλημάτων."

"Ναι, το άκουσα στο CNN ότι την έχουν ήδη δώσει την θεραπεία για πλατιά εφαρμογή στην GREENPEACE της Αυστραλίας. Μερικά spa-ενυδρεία την προσφέρουν ήδη, σε τσουχτερή θα έλεγα τιμή, καθώς είναι ακόμα στην αρχή. Ευχαρίστως θα την δοκιμάσω " είπε ο Ιησούς και άρχισε να γδύνεται.

Ο Αλέξανδρος, που τον επιτηρούσε όλη αυτή την ώρα, πετάχτηκε έξω και άρχισε να φωνάζει:

"Αμυαλε γιόγκι, μαζέψου αμέσως αλλιώς θα σε αφήσω εδώ. Έχουμε σοβαρότερα πράγματα να κάνουμε από το να δοκιμάσουμε το spa του Αρίωνα. Και εγώ θα το ήθελα, αλλά δεν έχουμε καιρό"

"Παράτα μας ξαναμμένε κοιμισάριε" μουρμούρισε ο Ναζωραίος και έπεσε στο νερό αγκαλιάζοντας τον Αρίωνα.

Μόλις όμως έκαναν την πρώτη βουτιά, ένα βλήμα μπαζούκας έσκασε δίπλα στο αιωρούμενο σκάφος. Η σειρήνα άρχισε να ουρλιάζει και όλοι οι επιβάτες μαζεύτηκαν μέσα. Ο Αρίωνας έφερε τον αδελφό του στην παραλία και τον αποχαιρέτισε με το ιστορικό "Γεια χαρά και ευχαριστώ για τα ψάρια" (Από το best-seller του Douglas Adams "So long, and thank you for the fish" της σειράς "Γυρίστε τον γαλαξία με ωτο-στοπ"). Το σκάφος άρχισε να ανεβάζει στροφές και ο Ιησούς μόλις που πρόλαβε να μαζέψει τον χιτώνα του και την μπλέ νανοστολή και να πηδήξει γυμνός μέσα από την πόρτα που είχε αρχίσει να κλείνει.

"Καλά, είσαι βλαμμένος, τα έχεις χάσει τελείως;" είπε έξαλλος στον Αλέξανδρο καθώς στέγνωνε με το πιστολάκι. "Θα με άφηνες στ αλήθεια πίσω;"

"Και βέβαια θα το έκανα για να σώσω τους άλλους και το σκάφος αλλά και την αποστολή. Και συ το ίδιο θα έκανες στην θέση μου. Εξ άλλου αν φόραγες την νανοστολή δεν θα κινδύνευες και πολύ ακόμα και αν έμενες μόνος σου. Μετά από λίγο καιρό θα σε ξαναφέρναμε πίσω. Δεν ξέρω ποιοι κερατάδες μας την έπесαν. Πρέπει να ήταν μισημένοι γιατί ελάχιστοι τολμούν να επιτεθούν σε UFO. Άσε με τώρα ήσυχο να επικοινωνήσω με την βάση να μάθω τι παίζει και τι έχει αλλάξει". Ο Ιησούς σιώπησε καθώς δεν είχε καμία όρεξη για καυγά και είχε παράλληλα καταλάβει και το λάθος του.

"Κύριε", απάντησε η HAL έντρομη από την Ανταρκτική,

"Τρεις δίσκοι από την δυτική έρημο της Κίνας, επιτέθηκαν στα θωρηκτά μας και τα χτύπησαν άσχημα καθώς δεν είχαμε καταδιωκτικά συνοδείας. Οι πιλότοι μας αναγκάστηκαν να επιστρέψουν στο Θιβέτ και να χωθούν στο βουνό προκειμένου να σώσουν τους τρεις κινητήρες-μηχανές σύντηξης, που δεν θα μπορούσαμε να αντικαταστήσουμε μέχρι την άφιξη του 2012. Ήταν ότι καλύτερο μπορούσαν να κάνουν, δεν νομίζετε;"

"Και αυτοί οι μαλάκες οι δικοί μας στο Γιουνάν τι είχαν κάνει; Δεν είχαν πάρει την αρχική εντολή να επικοινωνήσουν με το Κινέζικο Κομμουνιστικό Κόμμα;"

"Την είχαν πάρει κύριε και την εκτέλεσαν, αλλά μου ανέφεραν ότι παρότι είδαν τον Γενικό Γραμματέα, αυτός τους τα μάζησε και είπε ότι δεν είχε πλέον τον πλήρη έλεγχο πάνω στην πυραμίδα που κοιμάται ο Δίας"

"Αυτός ο ηλίθιος βουλιμικός καλοπερασάκιας μας έλειπε τώρα. Πρέπει να του βρούμε καινούργιες γκόμενες για να τον ηρεμήσουμε αν έχει ξυπνήσει " κάγχασε ο Αλέξανδρος.

"Ειδοποίησε καλή μου την βάση μας στη Σελήνη ότι πιθανώς θα χρειαστούμε τις υπηρεσίες της Αφροδίτης. Και σίγουρα δεν θα φτάνει μία κυρία, όπως τότε με την Λητώ και την Ευρώπη. Εδώ ο Μίνωας, που ήταν τσιράκι του Δία, ήθελε επτά επτά τις Αθηναίες κόρες. Μπορεί αυτός ο βλάκας να ζητήσει τώρα μέχρι και σαράντα παρθένες Δεν μου αρέσει, να πάρει η ευχή, να το παίζω και πάλι νταβατζής. By the way που είναι το δεύτερο σκάφος που έφυγε μαζί μας από την Ανταρκτική;"

"Το ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ πλησιάζει σε λίγο την θέση σας κύριε" ενημέρωσε αμέσως τον αρχηγό η HAL 54 "να σας πω όμως και κάτι ευχάριστο. Η κατάσταση πλέον στο Πολυτεχνείο της Αθήνας είναι υπό έλεγχο. Δεν υπήρξε τελικά νεκρός, οι πολιτικοί έχουν βγει και κελαηδάνε στις τηλεοράσεις αλλά και οι δικοί μας είναι καλά με λίγες υλικές απώλειες"

"Τι λέτε, δεν καθόμαστε λίγο να συζητήσουμε αν θα συνεχίσουμε για Αθήνα;" απευθύνθηκε στους άλλους επιβάτες ο Αλέξανδρος και γυρνώντας προς τον Ιησού, που χάζευε έξω από το παράθυρο, του ζήτησε ανοιχτά συγνώμη "πιστεύω να με συγχωρήσεις για λίγο πριν, αλλά μετά από τόσα χρόνια συνεργασίας πρέπει να με ξέρεις...."

"Καλά, άστα αυτά " τον έκοψε αυστηρά ο Ναζωραίος "πάντως δεν θα πείραζε να μάθαινες κάποτε να είσαι λιγότερο προσβλητικός. Συνέχισε τώρα με αυτό που ήθελες. Προτείνεις τίποτε;"

"Κοιτάζτε, μιας και τα πράγματα στην Αθήνα ετέθησαν υπό έλεγχο και λαμβάνοντας υπόψη την ζημιά που έπαθαν τα θωρηκτά μας, σας προτείνω να γυρίσουμε πίσω. Αν συνεχίσουμε, σίγουρα θα προκαλέσουμε και άλλες αντιδράσεις και δεν ξέρουμε ούτε ποιοι χτύπησαν εμάς αλλά ούτε και ποιοι επιτέθηκαν από την Ασία. Υπάρχει μεγάλη αβεβαιότητα"

"Εγώ συμφωνώ με τον Αλέξανδρο" είπε ο Γκάντι και σιωπηλά ένευσαν την συγκατάθεσή τους και οι υπόλοιποι, εκτός από τον Ιησού.

"Λοιπόν φίλοι, θέλω να σας προτείνω κάτι άλλο. Κατ αρχήν θα βάλουμε την βάση να τους ειδοποιήσει όλους, και τους Ασιάτες, ότι χτυπηθήκαμε και ότι γυρίζουμε πλέοντας πίσω. Αν τους πούμε ότι μας ρυμουλκεί το δεύτερο σκάφος, δεν θα περιμένουν να ανιχνεύσουν δύο ίχνη αλλά μόνο ένα. Και αυτό το ένα ίχνος θα είναι το δεύτερο σκάφος μας που θα το βάλουμε να γυρίσει μόνο του πίσω. " άρχισε να εξηγεί ο Ιησούς.

"Και εμείς που θα πάμε;" ρώτησε ο Καποδίστριας.

"Θα σας πω. Από καιρό θέλαμε όλοι μας να βγούμε από την βάση και να επισκεφθούμε διάφορα μέρη. Ο Αλέξανδρος θέλει να πάει στο Αφγανιστάν για να εμψυχώσει τους απογόνους του που πολεμούν το ΝΑΤΟ και τους Ταλιμπάν. Εγώ ήθελα να περάσω κάποιες ήσυχες ώρες στην Γαλιλαία με τους Παλαιστίνιους και τους Ισραηλινούς φίλους μου. Θα έχω μαζί μου και τον Σαούλ. Ο Μαχάτμα θέλει να περιμαζέψει τους δίσκους από το Μοχέντζο-Ντάρο στην πατρίδα του. Ο Βίλλυ ήθελε να πάει στο Βερολίνο. Ο Οδυσσέας ήθελε να επισκεφθεί την Λευκάδα και τους Δελφούς και ο Καραθεοδωρή με τον Καποδίστρια σχεδίαζαν ένα ταξιδάκι στην Αθήνα. Μπορούμε να χαράξουμε ένα δρομολόγιο που δεν κινήσει υποψίες. Και μέχρι να καταλάβουν ότι τους κοροϊδέψαμε, εμείς θα έχουμε φθάσει. Τώρα που ήρθε δίπλα μας και το ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, να αλλάξουμε σκάφος και να στείλουμε πίσω το ΦΑΙΑΚΕΣ I, που το έχουν σίγουρα καταγράψει οι διώκτες μας"

"Και για τον γυρισμό τι σκέφτεσαι;" Ρώτησε ο Αλέξανδρος που του είχε καλοφανεί η ιδέα να ξεμουδιάσει λίγο παίζοντας πόλεμο κατά των Αμερικανών.

"Κοιτάζτε, αν υπάρξουν δυσκολίες να μαζευτούμε όλοι με το ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, μπορούμε να βγάλουμε όλοι αεροπορικά εισιτήρια σαν κοινοί θνητοί και να μαζευτούμε στην νότια Αργεντινή. Από εκεί, παίρνουμε και τον Νικόλα (Τέσλα), τον Γκιόρμα και τον Τσέ που θα μας περιμένουν στα Φώλκλαντς και γυρνάμε εύκολα σπίτι."

Όλοι τους είχαν λόγο να συμφωνήσουν και έτσι σύντομα η HAL άρχισε να ειδοποιεί ότι η αποστολή είχε λήξει.

Οι Ασιάτες, έχοντας επιβεβαιώσει το χτύπημα των 3 θωρηκτών, εύκολα πείστηκαν ότι είχαν νικήσει. Δεν ήταν εξ άλλου σε πλήρη ανάπτυξη και δεν είχαν καμία όρεξη να αρπαχτούν με τις ρώσικες κοσμοσφαίρες. Όσο παλιομοδίτικες και αν ήταν οι κοσμοσφαίρες (τις είχαν αναπτύξει από μόνοι τους οι Ρώσοι βασιζόμενοι σε ότι μάζεψαν από τα πειράματα του Τρίτου Ράιχ με τον Βίκτωρα Σαουμπέργκερ και τα πρωτότυπα Χανεμπού I και II) δεν έπαυαν να μπορούν να προκαλέσουν ζημιές.

Από την άλλη πλευρά, οι γήινες δυνάμεις των Κρόνιων δεν είχαν προλάβει να αναπτυχθούν. Έτσι ο Γκούς, που αισθάνονταν εκείνη την εποχή πανίσχυρος, έδωσε την εντολή ανάκλησης μη θέλοντας να δοκιμάσει τις αντοχές των Ελ, που δεν ήθελαν και από την δική τους γραμμή γενικά να χρησιμοποιούν τις επιθετικές δυνατότητες του "Μαύρου Ιππότη" από το διάστημα.

Οι μόνοι που δεν γύρισαν πίσω ήταν οι γκριζούληδες μισθοφόροι που είχαν βγει από τα υπόγεια της Νεβάδα και ήθελαν να ξεμουδιάσουν. Οι τρεις δίσκοι τους ήδη είχαν περάσει τον Ατλαντικό και βρισκόνταν πάνω από την Σεβίλλη. Έτσι, παρά την παράκληση

του Άγγλου πρωθυπουργού, οι εξωγήινοι μισθοφόροι συνέχισαν την πτήση τους προς την Ανατολή. Είχαν και αυτοί τον δικό τους σκοπό. Είχαν καιρό να γευθούν αίμα και, αν δεν έβρισκαν να χτυπήσουν κάποιους πρωτοκλασάτους των Ελ, θα γέμιζαν τα σκάφη τους με καμιά πενηνταριά Ευρωπαίους για να συνεχίσουν τα πειράματά τους πίσω στην Νεβάδα με περισσότερη άνεση, καθώς οι Αμερικάνοι, και ιδίως ο "καπνιστής" (ναι αυτός από τα X-files) είχαν αρχίσει να αγανακτούν με τις απαιτήσεις τους για περισσότερα πειραματόζωα.

Την ίδια ώρα που το σκάφος των Ελ πλησίαζε την ξηρά στο δυτικό σύνορο του Πακιστάν, σε ένα ενυδρείο της Μελβούρνης θα σημειώνονταν το πρώτο κρούσμα μιας σειράς καταχρήσεων της ανώτερης συναισθηματικής ευφυΐας των δελφινιών που αργότερα ανάγκασε τον Αρίωνα να θεσπίσει την 4^η εντολή του προς αυτά : "Ου συνουσιαστείς με άνθρωπο"

Η Έλεν Σάνσαιν ήταν μια γοητευτική σαραντάρα ελληνικής καταγωγής. Πετυχημένη δικηγόρος και μητέρα τριών παιδιών. Η Έλεν όμως έπασχε από κατάθλιψη. Οι παραδοσιακές ψυχοθεραπείες είχαν εντοπίσει ότι το πρόβλημά της οφείλονταν στο ότι είχε διακόψει κάθε σεξουαλική δραστηριότητα. Ο άντρας της δεν έδειχνε κανένα ενδιαφέρον και είχε καταλήξει να την βλέπει σαν αδελφή του παρά σαν γυναίκα του. Αλλά και η ίδια είχε αφεθεί και δεν έκανε κάτι γι αυτό και ταυτόχρονα δεν είχε καμία όρεξη για εξωσυζυγικές περιπέτειες.

Η ενασχόληση με τα ζώα (είχε ένα ζευγάρι γερμανικών ποιμενικών που της μετέδιδαν με απλοχεριά τις θετικές τους δονήσεις) και ειδικά με τα δελφίνια, της προσέφερε μια προσωρινή αλλά σίγουρη χαλάρωση.

Όταν έτσι άκουσε για την νέα θεραπεία με τα δελφίνια, αποφάσισε να την δοκιμάσει. Δεν είχε να χάσει τίποτε και εξ άλλου ήταν από παλιά εθελόντρια σε εκστρατείες διάσωσης από ψαράδες και τα δελφίνια της ήταν οικεία.

Ο νεαρός ηλιοκαμένος εκπαιδευτής του ενυδρείου την περίμενε και οι δύο τους προχώρησαν προς τα αποδυτήρια.

"Ξέρεις Έλεν, δεν έχουμε ακόμα κατανοήσει πλήρως πώς πετυχαίνουν τα δελφίνια να αναλύουν και να θεραπεύουν αρκετά ψυχικά προβλήματα μας, αλλά σε διαβεβαιώ ότι η διαδικασία είναι απλή και φυσικά εντελώς ακίνδυνη. Τα νέα δελφίνια, που μας ήρθαν μόνα τους τις προάλλες, είναι πολύ πιο έξυπνα και ήρεμα από αυτά που είχαμε εκπαιδεύσει εμείς. Τα δικά μας έχουν αναπτύξει ιδρυματική συμπεριφορά ενώ τα καινούργια είναι μεγαλωμένα στη φύση. Βάλε έτσι το μαγικό σου και έλα στην δεξαμενή"

Η Ελεν βλέποντας το μεγάλο αρσενικό ρινοδέλφιο ένιωσε κάποιο φόβο μόνο και μόνο από τον όγκο του.

"Μη φοβάσαι " την καθησύχασε ο Ντέιβιντ. "Συνήθως οι θεραπευτές δεν ακουμπάνε καθόλου τους ασθενείς. Πρέπει όμως να είσαι μέσα στο νερό και αρκετά κοντά του"

Ξεπερνώντας και τις τελευταίες αναστολές της η Ελεν κατέβηκε αργά αργά τα σκαλοπάτια της δεξαμενής και πλησίασε το δελφίνι που την κοίταγε ήδη κατ ευθείαν στα μάτια. Γυρίζοντας το κεφάλι της προς τα πίσω έψαξε για ένα καθησυχαστικό βλέμμα από τον Ντέιβιντ.

"Μη φοβάσαι, εγώ θα είμαι συνέχεια εδώ" της είπε ο εκπαιδευτής "αφέσου και μην σκέφτεσαι δυσάρεστα πράγματα. Τα άλλα θα έρθουν μόνα τους"

Για τον Χώκ, το νεαρό αρσενικό δελφίνι, ήταν η πρώτη φορά που θα προσπαθούσε να θεραπεύσει μια νεαρή γήινη. Τις προηγούμενες φορές ήταν με ηλικιωμένες γυναίκες και δεν είχε δυσκολευτεί να εντοπίσει ότι το πρόβλημά τους ήταν κύρια ο φόβος του θανάτου και να τις καθησυχάσει μεταφέροντάς τους την αίσθηση της μετά θάνατον ζωής.

Σήμερα όμως δυσκολεύονταν να καταλάβει ποιο ήταν το πρόβλημα της όμορφης γήινης. Εισχωρώντας όλο και πιο βαθιά στον εγκέφαλό της έφτασε στις περιοχές που κατοικοεδρεύουν τα πιο βασικά ένστικτα.

Και εκεί ανακάλυψε ότι για πρώτη φορά θα έπρεπε να μεταφέρει στο μυαλό της γήινης τα πραγματικά αισθήματα του σεξ.

Ο Χώκ είχε μέσα του προετοιμασμένα τα απαραίτητα εγκεφαλικά στοιχεία αλλά αυτό που ξέχασε να κάνει ήταν το μεγάλο του λάθος. Λάθος που θα το πλήρωνε με βαριά ποινή.

Είχε ξεχάσει να ενεργοποιήσει την ασπίδα του δικού του εγκεφάλου απέναντι στις εκπομπές σεξουαλικών δονήσεων και έτσι είχε και ο ίδιος ερεθιστεί.

Εκείνη την στιγμή χτύπησε το τηλέφωνο του κέντρου και ο Ντέιβιντ εγκατέλειψε για λίγο την αίθουσα της δεξαμενής χωρίς να ενοχλήσει την Ελεν.

Συνεπαρμένος ο Χώκ από το συναίσθημα που τον πλημμύριζε, έχοντας ήδη μπει σε διαδικασία φλερταρίσματος με θηλυκό δελφίνι, πλησίασε την Ελεν και την ακούμπησε στην κοιλιά με το ρύγχος του. Αυτή άπλωσε το δεξί της χέρι και άρχισε να χαϊδεύει την κοιλιά του κάτω από τα βράγχια. Το δελφίνι άρχισε να τιτιβίζει και έστριψε την κοιλιά του προς το μέρος της. Η γυναίκα, κυριευμένη από τα εγκεφαλικά κύματα που είναι συμβατά για όλα τα ανώτερα όντα του γαλαξία, έβγαλε το μαγικό της και αγκάλιασε τον Χώκ και με τα δύο της χέρια τραγουδώντας του ένα παιδικό τραγουδάκι. Το μυαλό του

Χώκ παιδευόταν με το πρακτικό πρόβλημα του ότι έπρεπε να προσέξει τις κινήσεις του ώστε να μην πνίξει την παρτενέρ του. Καθώς αυτά εξελίσσονταν στο νερό, ο Ντέιβιντ τέλειωσε το τηλεφώνημά του και ξαναγύρισε στην αίθουσα.

Δεν ήταν εντελώς ασυνήθιστο για τους ασθενείς να κάνουν παιχνίδια με τα δελφίνια αλλά, όταν είδε το μαγιό της Ελεν να επιπλέει, ο Ντέιβιντ πανικοβλήθηκε και βούτηξε με τα ρούχα στο νερό. Με δύο απλωτές έφτασε το ζευγάρι που δεν του είχε δώσει ακόμη σημασία. Βούτηξε και τράβηξε την Ελεν μακριά από τον Χώκ.

Αυτή, μόλις πήρε την επόμενη ανάσα, γύρισε και τον κοίταξε με θυμό "Άσε με Ντέιβιντ, είμαι καλά και δεν νομίζω ότι σε κάλεσα για βοήθεια"

Το νεαρό δελφίνι, που είχε εν τω μεταξύ συνέλθει και καταλάβει το λάθος του, είχε αποσυρθεί στην απέναντι γωνία της δεξαμενής και μονολογούσε ακατάπαυστα. Μέσω του υδροφώνου, οι ήχοι που έβγαζε πλημμύριζαν όλο τον χώρο του ενυδρείου.

Οι δύο άνθρωποι βγήκαν μαζί από την δεξαμενή.

Η Ελεν, ακόμα ξαναμμένη από την εμπειρία που είχε πάρα πολύ καιρό να αισθανθεί, κοιτάζοντας τον Ντέιβιντ ίσα στα μάτια, τον έπιασε από το χέρι και τον τράβηξε κοντά της "Πάντως σ' ευχαριστώ. Έλα στα αποδυτήρια μαζί μου να σε βοηθήσω να στεγνώσεις"

Ύστερα από 15 λεπτά, η Ελεν έβγαινε από τις εγκαταστάσεις χαμογελώντας και τηλεφωνούσε στον άντρα της να διακόψει την δουλειά του για ένα έκτακτο καφέ στην λιακάδα.

Ο Ντέιβιντ, ισιώνοντας τα μαλλιά του και κουμπώνοντας το παντελόνι του, κάθισε στην κονσόλα επικοινωνιών και εξέπεμψε στην θάλασσα το ηχογραφημένο μήνυμα που είχαν παραδώσει τα δελφίνια στην Greenpeace για έκτακτες περιπτώσεις.

Το σήμα το έπιασε η πρωινή περίπολος έξω από το λιμάνι της Μεμβούρνης. Ο επικεφαλής αξιωματικός, καταλαβαίνοντας αμέσως την σοβαρότητα της κατάστασης, προχώρησε σε αναμετάδοση προς τα δυτικά που ήταν το πιο πρόσφατο στίγμα του Αρίωνα.

Σε δύο ώρες, ο ίδιος ο Αρίωνας, η αντικαταστάτρια του Χώκ και 4 φρουροί βρίσκονταν στην είσοδο του ενυδρείου και ειδοποιούσαν τον Ντέιβιντ για να τους ανοίξει.

Η υποβρύχια πόρτα άνοιξε και ο Χώκ βγήκε συντετριμμένος στην θάλασσα. Η αντικαταστάτρια μπήκε στην δεξαμενή να συστηθεί στον Ντέιβιντ και η ομάδα των 6 δελφινιών κατευθύνθηκε προς την ανοιχτή θάλασσα.

"Κοίταξε Χώκ" άρχισε την δικαστική του αγόρευση ο Αρίωνας "δεν φταις μόνο εσύ για ότι έγινε. Θα πρέπει όμως να τιμωρηθείς παραδειγματικά δεν νομίζεις;"

"Μάλιστα κύριε" απάντησε ο νεαρός "είμαι στην διάθεσή σας και να είστε σίγουρος ότι αυτό που έγινε δεν πρόκειται να επαναληφθεί"

"Αυτό που θέλουμε να αποφύγουμε δεν είναι βέβαια οι διασταυρώσεις μεταξύ των διαφόρων ειδών. Αυτό είναι εξ αντικειμένου αδύνατο καθώς υπάρχει ασυμβατότητα του γενετικού κώδικα και γίνεται μόνο στα γενετικά εργαστήρια. Οι διεφθαρμένοι "θεοί" και οι γήινοι φίλοι τους το έκαναν στο παρελθόν και τιμωρήθηκαν σκληρά γι αυτό στα Σόδομα-Γόμορα και αλλού. Αυτό που δεν μας αρέσει στην περίπτωση σου είναι ότι, όταν κάποιος άνθρωπος, που έχει πρόβλημα επικοινωνίας με το είδος του, ικανοποιείται σε συναισθηματικό επίπεδο από ένα δελφίνι, τότε αρχίζει να χάνει την ικανότητα να νοιώσει τα ίδια πράγματα με έναν από το είδος του. Και το αντίστροφο. Είναι δηλαδή πρακτικό το πρόβλημα και δεν του δίνουμε ηθικές διαστάσεις. Άλλο πράγμα είναι η θεραπεία, κατά την οποία ο θεραπευτής κρατά τις αποστάσεις, και άλλο είναι η συμμετοχή. Στους γήινους ψυχαναλυτές απαγορεύεται να εμπλέκονται συναισθηματικά με τους ασθενείς τους. Θα πρέπει να σε τιμωρήσουμε παραδειγματικά για τους άλλους, καθώς η τάση για εξερεύνηση δεν θα πρέπει να αφηθεί ελεύθερη σε αυτό τον τομέα."

"Η ποινή σου θα είναι η βαρύτερη που προβλέπεται. Θα αναλάβεις για δύο χρόνια να εποπτεύσεις και να μας αναφέρεις ότι θα γίνει στην επόμενη προγραμματισμένη σφαγή των μωρών φώκιας στον βόρειο Καναδά από τους ανθρώπους. Ξέρω ότι προτιμάς τα θερμότερα νερά αλλά στο ενδιάμεσο διάστημα δεν θα πρέπει να απομακρυνθείς από τον Βόρειο Ατλαντικό"

Μόλις τέλειωσε η διαδικασία και ο Χώκ αναχωρούσε μόνος του για την εξορία του, ο Αρίωνας ειδοποίησε την κεντρική σχολή ψυχοθεραπευτών στον Ινδικό ότι από δω και πέρα θα έπρεπε να στέλνουν τα δελφίνια σε ζευγάρια. Έτσι οι εργαζόμενοι, και θα είχαν μαζί τους το ταίρι τους αλλά και θα υπήρχε αρσενικό δελφίνι για τους άντρες και θηλυκό για τις γυναίκες.

Σίγουρη εξασφάλιση μιας και δεν υπήρχε ομοφυλοφιλία στα δελφίνια.

Θα έπρεπε βέβαια να φτιαχτούν και κάποιες κοινωνικές δομές υποδοχής των νεογνών που θα γεννιόνταν στα ενυδρεία, ώστε να μην μεγαλώσουν στην φυλακή, αλλά για αυτά τα οργανωτικά θέματα τα δελφίνια είχαν την συλλογική εμπειρία και θα τα ρύθμιζαν μόνα τους.

Το κερκυραϊκό σκάφος είχε ήδη φτάσει στο τριεθνές Πακιστάν-Ιράν-Αφγανιστάν και πήρε πορεία προς τον βορρά ακολουθώντας την συνοριακή γραμμή. Αυτή η πορεία του έδινε το πλεονέκτημα ότι, όποιος και αν το έβλεπε δεν θα το χτυπούσε για να μην διαταράξει

την εύθραυστη ισορροπία της περιοχής. Ο δικτάτορας του Πακιστάν, παρότι παρέμενε τσιράκι των Αμερικάνικων γερακιών, δεν ήθελε να προκαλεί τους Ισλαμιστές και από τις δύο πλευρές των συνόρων της χώρας του με το Αφγανιστάν.

Ενώ όμως οι φίλοι μας είχαν χαλαρώσει και είχαν ξαναπιάσει την κουβεντούλα, δεν ήξεραν ότι από πίσω τους είχε καρφωθεί ένα stealth ανεπάνδρωτο αεροπλανάκι της Νατοϊκής δύναμης του Αφγανιστάν. Έμοιαζε με παιδικό παιχνίδι και το μικρό του μέγεθος το έκανε σχεδόν αόρατο. Όλη τους η πορεία μεταδίδονταν στην Καμπούλ, αυστηρά και μόνο για τα μάτια του στρατηγού Κλάρκ. Ο προορισμός των Ελ ήταν ο αρχαιολογικός χώρος του Αι-Χανούμ στον βορρά. Το αρχαιοελληνικό θέατρο και το περιστύλιο με τους κορινθιακούς κίονες ήταν το σημείο συνάντησης με τους αρχηγούς των Καλάς. Σε αυτή την περιοχή, μεταξύ των ποταμών Ωξου και Κόκσα, που είχε χρυσάφι, είχαν διαλέξει να μείνουν αρκετές χιλιάδες στρατιωτών του Μεγαλέξανδρου μετά τις περιπέτειες στην Ινδία. Ο ήλιος μεσουρανούσε όταν το ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ προσγειώθηκε στην σκηνή του θεάτρου για να μην σηκώσει το παραμικρό σύννεφο σκόνης. Οι φίλοι τους δεν είχαν ακόμα φτάσει και έτσι όλοι κάθισαν να κάνουν παρέα στον Αλέξανδρο.

"Σαούλ, σου έδειξα τον βασικό χειρισμό του σκάφους" είπε ο Αλέξανδρος στον νεαρό Ισραηλίτη "εξ άλλου πάει και από μόνο του" "Εντάξει αφεντικό, μην ανησυχείς. Σου εύχομαι να διασκεδάσεις και να σε ξαναδούμε όλοι σύντομα" απάντησε ο νεαρός και συνέχισε να παίζει με τον υπολογιστή του σκάφους, ενώ οι υπόλοιποι ξεμούδιαζαν στις κερκίδες του θεάτρου.

Οι Αφγανοί καβαλάρηδες άργησαν πολύ να φανούν και είχε ήδη φτάσει το απόγευμα. Τότε άρχισαν να εμφανίζονται οι πρώτοι. Κανείς τους όμως δεν πλησίαζε το σκάφος και έμεναν σε μια απόσταση περί τα 100 μέτρα.

Όλοι οι επιβάτες μπήκαν στο σκάφος και αποχαιρέτισαν τον Αλέξανδρο με πειράγματα για τις νεαρές που θα συναντούσε. Η επόμενη στάση τους θα ήταν το Μοχέντζο-Ντάρο στην βορειοδυτική Ινδία. Ο νεαρός όμως πιλότος, θέλοντας να πρωτοτυπήσει, ξεκίνησε το σκάφος με το χέρι και, άθελά του, εκφόρτισε την αντιβαρυτική μηχανή. Οι συμβατικοί κινητήρες ανάγκης άναψαν αμέσως αλλά ο Αλέξανδρος του είχε πει ότι, σε τέτοια περίπτωση, θα έπρεπε να προσγειωθεί όσο πιο γρήγορα μπορούσε και να περιμένει μερικές ώρες μέχρι το γήινο βαρυτικό πεδίο να ξαναγεμίσει τις κύριες μηχανές. Έτσι ο Σαούλ, ακολούθησε τα νεύματα του Αλέξανδρου που του έδειχνε από το έδαφος να κατευθυνθεί στο κοντινότερο δασάκι. Μόλις το σκάφος κατέβηκε, έφτασε και ο Αλέξανδρος λαχανιασμένος και πήδηξε μέσα. Ο Σαούλ περίμενε την κατσάδα, αλλά ο Μακεδόνας

ήταν τόσο χαρούμενος που θα έβλεπε τους απογόνους των στρατιωτών του που δεν του είπε το παραμικρό.

Αντίθετα μάλιστα, άρχισε να τον παρηγορεί : "Δεν έγινε και τίποτα, μην στεναχωριέσαι Σαούλ. Όλοι μας το έχουμε πάθει κάποτε αυτό. Εγώ να δεις τι βλακείες έχω κάνει σε ένα ταξίδι από τον Άρη. Πήγαν όλοι να με φάνε τότε. Η Αφροδίτη μάλιστα με είχε χαστουκίσει. Θα καθίσετε εδώ και θα παρακαλέσω τους φίλους μας να μείνουν και αυτοί εδώ να μας φυλάνε. Μόνο θα σας παρακαλέσω να μην έρθετε σε επαφή μαζί τους γιατί, αν σας αναγνωρίσουν, και ιδίως εσένα Ιησού, θα καταλάβουν περισσότερα απ ό τι πρέπει και δεν θα τους βγει σε καλό"

Ο Αλέξανδρος, κλείνοντας το μάτι στον Ιησού που ήταν ο μαίτρ του θεάματος, φόρεσε την γνωστή περικεφαλαία με τα κέρατα και κατέβηκε από το σκάφος και στράφηκε στους καβαλάρηδες που είχαν πια γίνει πολλοί. Κανείς τους όμως δεν πλησίαζε. Μόλις όμως ο Μακεδόνας άρχισε να περπατάει προς αυτούς, όλοι τους ξεπέζεψαν και έπεσαν προσκνηστά στο χώμα τραγουδώντας τον ύμνο της Μακεδονικής φάλαγγας.

"Γαμώτο, φαίνεται ότι το παράκανα" μονολόγησε ο στρατηλάτης και πέταξε το κράνος του στο χώμα.

Μόλις το είδε αυτό, ο στρατηγός Μασούντ, ανώτερος ηγέτης της Βόρειας Συμμαχίας, πετάχτηκε σαν τρελός και την σήκωσε.

Κρατώντας την με τα δυο του χέρια κατευθύνθηκε προς την ακόμα ανοιχτή πόρτα του σκάφος των Ελ και θέλησε να την βάλει μέσα. Ακουμπώντας το ιερό αντικείμενο στο δάπεδο του σκάφους τόλμησε να ρίξει μια ματιά στο εσωτερικό. Το πρώτο πρόσωπο που είδε ήταν ο Γκάντι και ο Μασούντ, που ήταν λάτρης των ιστορικών αναγνωσμάτων, αναγνωρίζοντάς τον, έκλεισε τα μάτια του και γύρισε πίσω στους συντρόφους του, που ήταν ακόμα πεσμένοι στο έδαφος, μη τολμώντας καν να αντικρίσουν στα μάτια τον Μακεδόνα που τους είχε εν τω μεταξύ πλησιάσει.

"Λοιπόν αν δεν σηκωθείτε και δεν χαλαρώσετε όλοι αμέσως, θα φύγω και θα κάνετε άλλα δυόμισι χιλιάδες χρόνια να με δείτε" φώναξε ο Αλέξανδρος γελώντας.

Ένας ένας, οι πολεμιστές άρχισαν να σηκώνονται και να δίνουν ο ένας στον άλλον εμφύχωση να πλησιάσουν τον θρυλικό αρχηγό τους.

Αυτός άρχισε να τους αγκαλιάζει και να λέει στους λιγότερο μελαψούς σε ποιόν μοιάζουν αλλά και ανέκδοτα από τα παλιά.

Ο Ιησούς εν τω μεταξύ, που δεν θα έχανε την ευκαιρία να ανταποδώσει τα πειράγματα του Αλέξανδρου, σήκωσε την περικεφαλαία και βγήκε από το σκάφος κατευθυνόμενος προς την παρέα του Αλέξανδρου.

Μόλις ο Ναζωραίος πλησίασε την χαρούμενη πια ομήγυρη ερχόμενος από τα νότια του Αλέξανδρου που δεν τον κατάλαβε, μια ξαφνική σιωπή έπεσε στους υπόλοιπους και, αν και δεν ήταν χριστιανοί (κάποιοι ήταν μουσουλμάνοι και οι πιο ανοιχτόχρωμοι τιμούσαν ακόμη το δωδεκάθεο), όλοι άρχισαν να σταυροκοπιούνται. Ο Αλέξανδρος σταμάτησε τα ανέκδοτα και γύρισε να δει ποιος του είχε διακόψει την γιορτή. Και αντίκρισε έναν χαμογελαστό Ιησού, με τον κλασσικό του χιτώνα πάνω από την μπλε νανοστολή, με φωτοστέφανο στο κεφάλι, να του φέρνει χαμογελώντας την περικεφαλαία με τα κέρατα.

"Το κέρατό μου" μουρμούρισε στον εαυτό του και, ενεργοποίησε την συσκευή προσωρινής λήθης που είχε στην τσέπη του, πηγαίνοντας να πάρει την περικεφαλαία από τα χέρια του συνεργάτη του. Δεν παρέλειψε βέβαια να βάλει το χέρι στην πλάτη του Ναζωραίου και να σβήσει το φωτοστέφανο.

"Μου την έφερες φιλαράκι, αλλά τώρα δίνε του, γιατί θα τους τρελάνουμε τους ανθρώπους"

Ο Ιησούς, ικανοποιημένος από την πλάκα του, φίλησε τον Αλέξανδρο σταυρωτά και τον αποχαιρέτισε χαιρετώντας με μια κίνηση και όλους τους άλλους που ήταν ακόμα αποσβολωμένοι.

Μόλις ο Ιησούς μπήκε στο σκάφος, οι πολεμιστές άρχισαν να βομβαρδίζουν τον Μακεδόνα με ερωτήσεις.

Μόλις τους έκανε όλους να σωπάσουν, ο Αλέξανδρος σταμάτησε για λίγο να μιλάει μέχρι να σκεφτεί τι θα έπρεπε να τους πει.

"Αυτό που είδατε δεν ήταν ο Ιησούς. Πως θα μπορούσα εξ άλλου εγώ, ένας μιλιταριστής, να συνεργάζομαι με τον μεγαλύτερο αρνητή της βίας;" σκαρφίστηκε να πει και άρχισε να κοιτάει τον καθένα από τους άλλους με ένα διαπεραστικό βλέμμα.

"Πρόκειται για έναν φίλο που πάει για αποστολή στην χριστιανική Δύση και ετοιμάζεται να εμφανιστεί με μια οικεία στους ακροατές του εμφάνιση."

Οι πολεμιστές, όντας ήδη πολύ σοκαρισμένοι, δεν έκαναν καμιά παραπάνω ερώτηση και έτσι ο Αλέξανδρος απενεργοποίησε την συσκευή από την τσέπη του και συνέχισε με τις εξηγήσεις που ήθελε όλοι να θυμούνται.

"Λοιπόν φίλοι" συνέχισε ο Μακεδόνας.

"Όπως οι ανοιχτόχρωμοι από εσάς πιστεύατε και περιμένατε, είμαι ο πρώην αρχηγός των προγόνων σας, ο Ισκεντέρ, αλλά καλύτερα να με λέτε Αλέξανδρο. Δεν είμαι θεός και παίρνω κάθε τόσο την δόση μου για να παραμένω νέος. Ήρθα γιατί σας πεθύμησα αλλά και γιατί είχατε σαφώς ανάγκη για μια ψυχολογική τόνωση μέσα στα τόσα που

περνάτε όντας ανάμεσα στους Ταλιμπάν και στους Νατοϊκούς. Οι φίλοι μου στο σκάφος θα φύγουν μόλις γεμίσει η μηχανή τους με ενέργεια και γι αυτό θα πρέπει να μείνουμε για λίγο εδώ"

"Αυτό είναι εξαιρετικά επικίνδυνο, όπως καταλαβαίνετε" είπε ο Μασούντ.

"Σας είπα να κόψετε τον πληθυντικό. Το καταλαβαίνω ότι υπάρχει κίνδυνος αλλά δεν μπορούμε να τους αφήσουμε γιατί, αν τους πετύχουν οι εχθροί εδώ, θα τους θερίσουν σαν καθιστές πάπιες"

"Καλά, θα ζητήσω από τον ασύρματο ενισχύσεις" είπε ο Μασούντ και κατευθύνθηκε προς το άλογό του.

Σε 2 λεπτά όλοι είχαν καθίσει στην σκιά, στην αντίθετη γωνία από εκείνη που ήταν το ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Μόνο ο Βίλλυ Μπράντ είχε βγει για την ανάγκη του ανάβοντας και ένα πουράκι. Οι πολεμιστές όμως δεν ασχολήθηκαν μαζί του καθώς έβλεπαν έναν σύγχρονο Γερμανό, με το κλασσικό κοστουμάκι του, που δεν τους θύμιζε τίποτε.

Σε λίγο έπεσε η νύχτα.

Ο Αλέξανδρος πετάχτηκε για λίγο στο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ για να ελέγξει τους μετρητές και να συμβουλέψει τον Σαούλ.

"Εντάξει μου φαίνεται η φόρτιση. Σε κανένα τεταρτάκι να φύγετε" είπε ο Μακεδόνας και τους ξαναχαιρέτισε όλους.

Οι εξηγήσεις του Αλέξανδρου συνεχίζονταν γύρω από την φωτιά που είχαν εν τω μεταξύ ανάψει οι Καλές και οι φίλοι τους της Βόρειας Συμμαχίας, όταν το πρώτο τροχιοδεικτικό βλήμα έπεσε στα δέκα μέτρα. Από ανατολικά ακούγονταν μηχανές βαρέων οχημάτων.

Τα άλογα χλιμίντησαν και οι πολεμιστές πετάχτηκαν επάνω.

Ο Αλέξανδρος ουρλιάζοντας στον Σαούλ να απογειωθεί αμέσως, άρχισε να νοιώθει μια άγρια χαρά να πλημμυρίζει κάθε του κύτταρο.

Ο άνθρωπος ήταν στρατιωτικός και είχε μείνει πολύ καιρό μακριά από την άμεση δράση, αναλύοντας κοινωνικές παραμέτρους και αρχειοθετώντας μακροσκελείς κουλτουριάρικες αναφορές που χρειαζόνταν τα προγράμματα δυναμο-ιστορίας για να δουλέψουν.

Είχε επιλέξει να μην πάρει phaser μαζί του. Τα όπλα του ήταν ένα Parabellum,, όμοιο με αυτό που κουβαλούσε ο μακαρίτης ο 007, και μια Μακεδονική σπάθα. Φόραγε όμως και την νανοστολή και έτσι ένοιωθε μεγάλη σιγουριά για το τομάρι του.

Μόλις ανέβηκαν όλοι στα άλογα, καμιά δεκάδα προβολείς τους τύφλωσαν και οι μηχανές ακούγονταν στο ρελαντί.

"Κατεβείτε όλοι από τα άλογα και ακουμπήστε τα όπλα σας στο έδαφος. Τα χέρια στα κεφάλια και όλοι να έρθετε προς τα φώτα σε μια σειρά" ακούστηκε από το megάφωνο μια φωνή στα Αγγλικά.

"Παιδιά, δεν είναι οι Ταλιμπάν" φώναξε στους άλλους ο Μασούντ και πήδηξε από το άλογό του.

Όλοι οι άλλοι, και ο Αλέξανδρος μαζί τους, τον ακολούθησαν και πέταξαν τα όπλα τους, κατεβαίνοντας από τα άλογά τους.

Πρώτος απ όλους ο Μασούντ έφτασε στους προβολείς και έπιασε κουβέντα με τον ταγματάρχη που ήταν επικεφαλής της Νατοϊκής περιπολίας.

"Είμαστε εξωτερική περίπολος από το 724 Τάγμα Μηχανικού της Ελληνικής δύναμης με έδρα τους Τοξότες της Ξάνθης. Ονομάζομαι Βέλτσος. Εσείς ποιο είστε;" άρχισε την ανάκριση ο στρατιωτικός.

"Δεν είμαστε Ταλιμπάν. Είμαστε μια περίπολος της Βόρειας Συμμαχίας και οι ανοιχτόχρωμοι είναι από τα κοντινά χωριά των Καλός." άρχισε την εξήγηση ο Μασούντ, αλλά στο μυαλό του άρχισε να ξετυλίγεται μια διαβολική σκέψη.

"Θα πρέπει να έρθετε μαζί μας στο στρατόπεδο για εξακρίβωση των στοιχείων σας. Δεν είναι μακριά και, αν λέτε αλήθεια, θα σας αφήσουμε αμέσως μαζί με τα όπλα και τα άλογά σας." συνέχισε ο Βέλτσος.

"Ευχαρίστως θα σας ακολουθήσουμε αλλά, όταν κάνετε την εξακρίβωση, θα μας κεράσετε και ένα καφέ με κρητικά παξιμάδια, καθόσον είμαστε εξαντλημένοι"

Το ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ είχε εν τω μεταξύ αθόρυβα αποχωρήσει απαρατήρητο και η φάλαγγα των αυτοκινήτων και των αλόγων κατευθύνθηκε προς τα νότια.

Σε 25 λεπτά, όλοι κάθονταν στο εστιατόριο του στρατοπέδου ενώ τα στοιχεία των πολεμιστών διαβιβάζονταν στο νατοϊκό στρατηγείο.

"Πως τα πήγατε με την ομάδα του Μουλά Ομάρ προχθές;" Άρχισε να ρωτάει ο Βέλτσος τον Μασούντ "Μάθαμε ότι είχατε πολλές απώλειες"

"Τα καθίκια μας έκαναν μεγάλη ζημιά, αλλά τους αποθήσαμε και μετακομίσαμε και το στρατόπεδό μας σε άλλη σπηλιά" απάντησε ο Μασούντ.

Οι υπόλοιποι είχαν αναμιχθεί με τους Έλληνες και κουβέντιαζαν φιλικά. Το βλέμμα του Βέλτσου περιεργάζονταν τους ξανθούς Καλός. Είχε ακούσει από ένα ντοκιμαντέρ του Γιάννη Μανωλιδάκη ότι αυτοί ισχυρίζονταν ότι είναι απόγονοι των στρατιωτών του

Μεγαλέξανδρου, αλλά, μέχρι τώρα δεν τους είχε συναντήσει.

Αποφάσισε ότι, στην επόμενη άδεια, θα πήγαινε στα χωριά τους στον βορρά, να ακούσει και να δει τους "ελληνικούς χορούς", να περιεργαστεί τις φορεσιές τους και να δει αν και πώς τιμούσαν ακόμα το δωδεκάθεο.

Ξαφνικά το μάτι του έπεσε σε έναν ξανθό που φορούσε μια περίεργη περικεφαλαία. Δεν την αναγνώρισε αμέσως, μιας και στο σχολείο δεν πρόσεχε την ιστορία, αλλά σύντομα θυμήθηκε περί τίνος επρόκειτο.

"Δεν μου λες Μασούντ. Ο λεβέντης από κει τι νούμερο είναι; Μήπως νομίζει ότι είναι ο Μεγαλέξανδρος;"

"Γιατί δεν πάς να τον ρωτήσεις ο ίδιος; Μιλάει και Ελληνικά" τον προέτρεψε ειρωνικά ο Μασούντ.

Ο Βέλτσος, πήρε τον καφέ του και σηκώθηκε κατευθυνόμενος προς τον Αλέξανδρο, που είχε σκύψει το κεφάλι και κοίταζε δήθεν αλλού. Ο Μακεδόνας, αυτή τη φορά δεν είχε στην τσέπη του τίποτε, καθώς τους είχαν αναγκάσει να τα παραδώσουν όλα στην αποθήκη του τάγματος. Αισθάνονταν την θύελλα να του έρχεται και δεν μπορούσε να σκεφτεί πως θα τα κουκούλωνε χωρίς την συσκευή προσωρινής λήθης.

Ο Έλληνας ταγματάρχης στάθηκε μπροστά του και του μίλησε στα Ελληνικά:

"Εσείς κύριε δεν μας δείξατε κάποια ταυτότητα. Θέλετε να μου εξηγήσετε στρατηγέ μου τι είναι αυτό που φοράτε στο κεφάλι; Έτσι παρμένοι είστε όλοι στο χωριό σας;"

Του Αλέξανδρου του ανέβηκε το αίμα στο κεφάλι από την ειρωνεία του Βέλτσου. Εξ άλλου αργά η γρήγορα θα έπρεπε να τον αντιμετωπίσει και έτσι πετάχτηκε επάνω στο τραπέζι.

"Βαρέστε όλοι προσοχή, αλλιώς θα σας τρελάνω στο καψόνι" άρχισε να ουρλιάζει έξαλλος ο Μακεδόνας.

Όλοι στην αίθουσα σταμάτησαν να μιλάνε και στράφηκαν προς το επεισόδιο. Ο Βέλτσος, σαστισμένος, έχασε τον καφέ από τα χέρια του και στράφηκε με απορία προς τον Μασούντ.

"Εγώ δεν ξέρω τίποτα" του πέταξε ο Αφγανός και σηκώθηκε όρθιος. Πήγε μπροστά στον Αλέξανδρο και βάρωσε μια ξεγυρισμένη προσοχή χτυπώντας δυνατά την αρβύλα του στο δάπεδο.

Ο Βέλτσος, μη πιστεύοντας αυτό που έβλεπε, γύρισε προς τους στρατονόμους του και τους κάλεσε να συλλάβουν τον Μασούντ και τον τρελό στο τραπέζι. Το αστείο όμως άρχισε να χοντραίνει καθώς όλοι οι Αφγανοί και οι Καλές άρχισαν να παρατάσσονται γύρω γύρω από το τραπέζι χτυπώντας από μια προσοχή και σχηματίζοντας ένα τριπλό τείχος.

Και το καλύτερο δεν είχε ακόμα γίνει.

Ένας ένας οι Έλληνες στρατιωτικοί, πρώτα οι σκαπανείς και μετά οι βαθμοφόροι, θες από πλάκα, θες στ αλήθεια, άρχισαν και αυτοί να χτυπάνε προσοχή στον Αλέξανδρο και να χαιρετούν στρατιωτικά.

Ο Βέλτσος φόρεσε αναγκαστικά το καλύτερο χαμόγελό του και είπε:

"Εντάξει εντάξει, δεν θα επιμείνω για τα στοιχεία του μάγκα. Εξ άλλου, από τα χρώματά του αποκλείεται να είναι Ταλιμπάν"

Και ενώ ο ταγματάρχης σταμάτησε με κάποια αμηχανία να μιλάει, μη ξέροντας πως να συνεχίσει, του ήρθε ο φρουρός της πόλης και του ζήτησε να πάει έξω.

Στην πύλη είχε σταματήσει ένα αμερικάνικο τζίπ με έναν συνταγματάρχη μέσα.

"Κύριε Βέλτσο, έχουμε πληροφορίες ότι έχετε κάνει κάποιες συλλήψεις. Θέλουμε να ανακρίνουμε εμείς τους αιχμαλώτους"

"Δεν πρόκειται για αιχμαλώτους κύριε Τσένυ" απάντησε ο Βέλτσο "απλά φέραμε κάποιους για εξακρίβωση και ετοιμαζόμαστε να τους αφήσουμε"

"Κοίτα νεαρέ μου" αγρίεψε ο Αμερικάνος "Θα τους δώσεις σε μάς, τουλάχιστον τους ξανθούς, για τα περαιτέρω. Αν δεν συμφωνήσεις αμέσως, μάθε ότι πίσω από την στροφή είναι μια ίλη τεθωρακισμένων και περιμένω και 10 Απάτσι με ρουκετοβόλα»

Ο Βέλτσο ένοιωσε το στομάχι του να γυρίζει και κάτι του έλαμψε ότι η φασαρία γινόταν για τον τρελό με την περικεφαλαία.

"Δεν θα κάνω τίποτε μέχρι να πάρω εντολές από την Αθήνα. Δεν υπάρχει καμία βιασύνη και πιστεύω ότι μπορείτε να περιμένετε" κατάφερε να ψελλίσει ο Έλληνας.

"Σου δίνω μόνο δέκα λεπτά" μούγκρισε ο Τσένυ και πήγε να καθίσει μέσα στο τζίπ του και να επικοινωνήσει και αυτός με τους δικούς του. Από την Καμπούλ του είπαν να έχει ανοιχτά τα μάτια του για οτιδήποτε παράξενο και να μην καθυστερήσει, γκρεμίζοντας αν παραστεί ανάγκη, και την πύλη του Ελληνικού στρατοπέδου με ένα τανκ. (Μνήμες 1973)

Στο ΓΕΕΘΑ στην Μεσογείων σήμανε συναγερμός. Για πρώτη φορά χτύπαγε η απ ευθείας δορυφορική σύνδεση με την μονάδα του Αφγανιστάν. Ο λοχίας της βάρδιας σήκωσε θορυβημένος το ακουστικό και άκουσε τα καθέκαστα από τον αναστατωμένο Βέλτσο. Σε ένα λεπτό, ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ και ο υπουργός Άμυνας είχαν μπει σε τριμερή συνομιλία από τα σπίτια τους με τον πρωθυπουργό.

"Το κανονικό είναι να τους αφήσουμε να μπουν στο στρατόπεδο χωρίς φασαρίες. Αν οι δικοί μας έχουν δίκιο, το επεισόδιο θα λήξει ειρηνικά. Αυτό που με προβληματίζει είναι ότι ο δικός μας επικεφαλής είπε στο τηλέφωνο και κάτι ασυναρτησίες για Καλάς και Μεγαλέξανδρο. Δεν μου φαίνεται σε καλή ψυχολογική κατάσταση για να του πούμε να μην ανοίξει την πύλη" τέλειωσε την τοποθέτησή του ο στρατηγός. Οι άλλοι δύο αμέσως συμφώνησαν και έτσι η διαταγή προς τον Βέλτσο ήταν να ανοίξει την πύλη για τους Αμερικάνους.

Ο Βέλτσο όμως, απόφοιτος διπλωματούχος πολιτικός μηχανικός του ΕΜΠ το 1981, έχοντας πια συνέρθει δεν είχε χάσει τον χρόνο του.

Είχε γυρίσει στο μαγειρείο και έψαχνε τον μάγειρα Μπέτση.

Ο Μπέτσης δεν ήταν στρατιωτικός, ήταν συνταξιούχος της ΔΕΗ και ήταν ο αρχιλουφαδόρος και ο αρχικοπανατζής του τάγματος. Ο

Βέλτσος όμως τον ανέχονταν καθώς είχε εξασκήσει την μαγειρική στο εργοτάξιο Πηγών Αώου της ΔΕΗ και είχε μάθει να μαγειρεύει υπέροχα και εντελώς σπιτικά.

"Μάστορα, θέλω να φυγαδεύσεις δύο άτομα από την τρύπα που το σκάς τα βράδια" μπήκε αμέσως στο θέμα ο Βέλτσος.

"Μα αδελφέ, εγώ δεν..."

"Μαμούνια. Δεν έχουμε λεπτό για χάσιμο. Βγάλε το κεφάλι σου και έλεγξε ότι δεν είναι κανείς από πίσω κι εγώ θα φέρω τους δύο."

Σε ένα λεπτό, ο Αλέξανδρος, με τα όπλα του και τις συσκευές του και τον νεαρό Ιππαρχο για οδηγό, έβγαινε σκυφτά από την μυστική έξοδο του μάγειρα. Τρέχοντας χάθηκαν και οι δύο μέσα στην νύχτα. Σε λίγο θα έπεφταν πάνω στις έφιππες ενισχύσεις που είχε ζητήσει ο Μασούντ και θα κατέφευγαν με ασφάλεια στο πλησιέστερο ελληνικό χωριό.

Ο Βέλτσος, ύστερα από λίγο, άνοιγε σκυθρωπός την πύλη για να περάσει ο Αμερικάνος, και τον συνόδευε στην αίθουσα του εστιατορίου φερόμενος όσο πιο δουλικά μπορούσε, αλλά νοιώθοντας μέσα του μια μεγάλη ικανοποίηση. Αν δε ήξερε και ποιόν είχε σώσει εκείνο το βράδυ, δεν θα μπορούσε να κρύψει την χαρά του και τόσο εύκολα.

Ο Αμερικάνος μπήκε αμέσως στην αίθουσα και άρχισε να επιθεωρεί τους παρατεταγμένους Καλός και τους μαχητές της Βόρειας Συμμαχίας. Είχε πάρει στον φορητό του υπολογιστή και τα στοιχεία των "αιχμαλώτων" από την Καμπούλ που προορίζονταν για τον Βέλτσο και έτσι εύκολα έλεγχε ένα ένα τα πρόσωπα των "αιχμαλώτων". Στο τέλος όμως δεν πρόσεξε ότι έλειπε ένας νεαρός καθώς το μάτι του έπεσε σε μια περικεφαλαία που ήταν αφημένη σε ένα τραπέζι.

Πλησίασε και την περιεργάστηκε.

"Καλά, δεν έχετε τον θεό σας εσείς οι Έλληνες. Αυτή την μαλακία βρήκατε να φέρετε μαζί σας; Εμείς κουβαλάμε καουμπούκια καπέλα και πορνό. Είσαστε στ' αλήθεια τόσο προγονόπληκτοι;" πέταξε την ειρωνεία προς τον Βέλτσο, που δύσκολα κρατιόνταν να μην απαντήσει.

Ο Αμερικάνος αναγνώρισε μεν την περικεφαλαία του Μεγαλέξανδρου αλλά, αποτυχαίνοντας στην αποστολή του, καθώς αυτή ακριβώς η περικεφαλαία ήταν κάτι που πολύ θα ήθελαν οι σύμβουλοι στην Καμπούλ, την πέταξε περιφρονητικά στο πάτωμα και την κλώτσησε μακριά. Το σκληρό του παπούτσι δεν του επέτρεψε να καταλάβει ότι δεν ήταν αποκριάτικη και έτσι η θρυλική περικεφαλαία, κύλησε προς το μέρος της κουζίνας πάνω σε κάτι πεσμένα ψωμιά. Ο μάγειρας, πιάνοντας το βλέμμα του Βέλτσου, την σήκωσε και έστριψε προς τα μαγειρεία.

"Ναι, προσέξτε μην λερωθεί το κειμήλιο" ειρωνεύτηκε ο Τσένυ και πήρε τον αρχηγό του για να του αναφέρει ότι δεν είχε βρει τίποτε το αντικανονικό ή περίεργο.

"Καλό πράγμα να έχει εθιστεί κάποιος να απορρίπτει τα περίεργα" σκέφτηκε ο Βέλτσος και συνόδευσε τον χαζοαμερικάνο στην έξοδο του στρατοπέδου.

Η πρώτη του δουλειά θα ήταν να στείλει την περικεφαλαία με ένα τεθωρακισμένο στο πλησιέστερο χωριό των Καλάς. Αργότερα θα πήγαινε και ο ίδιος. Κάτι μέσα του του έλεγε ότι όλα πια ήταν δυνατόν να συμβούν. Ακόμα και να δει τον Χριστό να του χαμογελάει. Αμέσως όμως άλλαξε γνώμη και αποφάσισε να πάει και ίδιος με το όχημα.

Εν τω μεταξύ, ο Αλέξανδρος είχε βολευτεί σε ένα σπίτι και περίμενε να του φέρουν κάποιους, που δεν μπορούσε να φανταστεί ποιοι θα ήταν. Τα χωριά των Καλάς ήταν τα μόνα στο Αφγανιστάν που παράνομα καλλιεργούσαν αμπέλια και έφτιαχναν κρασί. Έτσι ο κουρασμένος στρατηλάτης, έχοντας ένα κιλό κοκκινέλι στο τραπέζι, δεν βιάζονταν για τίποτε.

Σε λίγο όμως η πόρτα άνοιξε και, πίσω από τον γέροντα Καλάς, μπήκαν ο Καποδίστριας και ο Καραθεοδωρή. Και οι δύο του έκαναν νόημα να μην μιλήσει καθώς ο γέροντας είχε καθίσει στο τραπέζι και τους κοίταγε ερευνητικά.

"Φίλε, είσαι καλά; Παρκάραμε λίγο έξω από το χωριό καθώς ο Μανώλης δεν ήθελε να σε αφήσουμε έτσι."

"Μανώλης" ήταν το συνθηματικό για τον Ιησού και ο Μακεδόνας ένοιωσε μια μεγάλη ευγνωμοσύνη για τον αγαπημένο του φίλο και συνεργάτη με τον οποίο, παρότι συνέχεια τρώγονταν μεταξύ τους, είχαν αναπτύξει μια αλληλοκατανόηση και μετά από τόσα χρόνια μια εγκάρδια σχέση.

"Τι γίνεται τώρα;" σκούντηξε τον Αλέξανδρο ο Καποδίστριας "θα μείνεις ή θα έρθεις μαζί μας;"

"Αν δεν τελειώσει το κρασί, δεν πάω πουθενά. Εσείς όμως πρέπει να φύγετε γιατί κατάλαβα ότι οι Κρόνιοι μας ψάχνουν. Hasta la vista amico. Πάρτε μαζί σας και καμία νταμιτζάνα από το περίφημο κοκκινέλι που πίνω" απάντησε στον κυβερνήτη ο Αλέξανδρος και σήκωσε το ποτηράκι του "εις υγεία"

"Γεια σου και σένα" απάντησαν οι δύο άλλοι και έφυγαν, παίρνοντας μαζί τους και το κρασάκι που τους φίλεψαν οι ντόπιοι.

Σε κανένα τέταρτο έφτανε στο χωριό και το όχημα με τον Βέλτσο. Αμέσως αυτός ζήτησε να τον οδηγήσουν στον Αλέξανδρο, που είχε προλάβει να γίνει φέσι. Ο μεγάλος Ελ δεν θυμήθηκε να ενεργοποιήσει την συσκευή προσωρινής λήθης και έτσι, όσα είπε με τον Βέλτσο, θα

έμεναν καθαρά στο μυαλό του Έλληνα στρατιωτικού. Ποιος όμως θα τα πίστευε; Άλλη μία θεωρία συνομοσίας για ημιπαράφρονες, όπως θα έλεγε και ο Βαξεβάνης, που τράβαγε μεγάλο ζόρι, από τον ALPHA. Είχε όμως κι αυτός ο καημένος κάποιες δημοσιογραφικές υποχρεώσεις να ανταποδώσει.

Την επόμενη μέρα, όλα τα χωριά θα έστηναν το μεγαλύτερο πανηγύρι που θα είχαν κάνει εδώ και 2400 χρόνια. Όλα τα πιτσιρίκια θα παρέλαυναν μπροστά από τον Μακεδόνα προπάτορα, τραγουδώντας Μακεδονικά τραγούδια και τον εθνικό ύμνο ενώ οι σούβλες θα γύριζαν ανυπόμονα.

"Των Ελλήνων οι κοινότητες κάνουν άλλο γαλαξία .....Εθνική Ελλάδας γεια σου"

Ακολουθώντας μια βορειοανατολική πορεία το ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ πέρασε το Πακιστάν και μπήκε στην Ινδία. Σε δέκα λεπτά από τα σύνορα έφτασε στην κοιλάδα του Μοχέντζο Ντάρο και προσγειώθηκε μέσα σε μια συστάδα δένδρων.

Το Μοχέντζο Ντάρο ήταν η πιο παλιά πολιτεία που είχε μέχρι τότε ανακαλυφθεί. Πιο παλιά και από την Ιεριχώ, καθώς οι Σαβαρτζνάνα Γιαβάνα (γνώστες Ιωνες - από την Μαχαμπαράτα) την είχαν ιδρύσει περί το 12000 π.χ.

Οι ανασκαφές συνεχίζονταν ακόμη και οι χρονολογήσεις είχαν προσελκύσει το παγκόσμιο ενδιαφέρον καθώς μετακινούσε τις "αρχές" του πολιτισμού ανατολικότερα από την Μέση Ανατολή και την Μεσοποταμία. Οι αληθινά όμως πιο παλιές ανθρώπινες πολιτείες θα ανακαλύπτονταν μετά το 2012 βόρεια του Εύξεινου Πόντου και θα χρονολογούνταν γύρω στο 75000 π.χ., αλλά αυτό δεν το ήξεραν ακόμα οι συμβατικοί αρχαιολόγοι που είχαν συρρεύσει κατά κοπάδια στον Μοχέντζο Ντάρο. Εκτός όμως από τους αρχαιολόγους, στα ερείπια είχαν εγκατασταθεί και κάποιοι "άνδρες με τα μαύρα" που ερευνούσαν κάποια ραδιενεργά υπολείμματα που δεν δικαιολογούνταν με τίποτε. Η ραδιενέργεια είχε εντοπιστεί σε αναρίθμητα κεραμικά δισκάκια που είχαν βρεθεί όλα μαζί στα ερείπια μιας αρχαίας αποθήκης. Αυτά τα δισκάκια ήταν και ο στόχος του Γκάντι.

Ο μικρόσωμος Ινδός, φόρεσε μια περούκα και έλεγξε τις τσέπες του πορτοκαλί χιτώνα του αν είχε πάρει όλα τα απαραίτητα gadgets. Χαιρετώντας τους φίλους του πήδηξε από το αιωρούμενο σκάφος και κατευθύνθηκε προς τον χώρο των ερειπίων που ήταν ήδη γεμάτος εργάτες και επιστήμονες.

Ο μεγαλύτερος γήιμος γιόγκι δεν πήγε κατ ευθείαν στην αποθήκη με τα κεραμικά δισκάκια για να μην κινήσει τις υποψίες.

Υποκρινόμενος τον Ινδό τουρίστα, γύρισε όλη σχεδόν την ανασκαφή

και ανέμελα πλησίασε τον χώρο της αποθήκης. Ευτυχώς γι αυτόν, οι "άνδρες με τα μαύρα" δεν είχαν έρθει ακόμη.

Τα κεραμικά δισκάκια στην πραγματικότητα ήταν ένα τεράστιο backup του αρχείου των Ελ στην περιοχή και δεν έπρεπε να πέσουν στα χέρια των αντιπάλων. Η ραδιενέργειά τους οφείλονταν στην επιλεκτική απορρόφηση που έκαναν οι περιεχόμενοι στον πηλό υπερδιαστατικοί κρύσταλλοι, όταν οι Κρόνιοι είχαν βομβαρδίσει την περιοχή με πυρηνικά. Τα υπερδιαστατικά δεδομένα δεν επηρεάζονταν εύκολα, καθώς η πραγματική αποθήκευση γίνονταν στις διαστάσεις 4,5, και 6 και στα δισκάκια περιέχονταν μόνο το link για την ακριβή θέση των εγγραφών. Εκτός από αυτό, υπήρχε η παραπέρα εξασφάλιση με ένα κλειδάριθμο, που είχε καταγραφεί σε ένα από τα δισκάκια και μπορούσε να διαβαστεί από μια φορητή συσκευή που είχε ο Γκάντι στην τσέπη του. Τα χιλιάδες link ήταν δυνατό να διαβαστούν και χωρίς το κλειδί, αλλά αυτό θα απαιτούσε τεράστιους εξωγήινους υπολογιστές και πολύ χρόνο, ακόμα και για τους Κρόνιους.

Ο στόχος λοιπόν του Γκάντι ήταν να εντοπίσει και να κλέψει το ένα δισκάκι που περιείχε τον κλειδάριθμο του backup.

Τα δισκάκια ήταν ήδη στοιβαγμένα σε σειρές και έτσι ο γιόγκι άρχισε να σκανάρει μια μια όλες τις σειρές για να ανακαλύψει αυτό που ήθελε.

Όταν η διαδικασία είχε φτάσει περίπου στην μέση, ένας φλώρος με μαύρο κοστούμι χτύπησε τον ώμο του απορροφημένου Ινδού.

"Τι ακριβώς κάνετε εδώ κύριε;" Ρώτησε το Γκάντι ο νεοφερμένος.

"Να σου εξηγήσω παιδί μου" απάντησε ο έτοιμος γιόγκι με γλυκύτητα "ψάχνω το δισκάκι του Βούδα με αυτό το θεικό φυλαχτό που θα μου το εντοπίσει. Θεε να με βοηθήσεις;"

Ο Αμερικάνος γέλασε και σκέφτηκε ότι θα ξεφορτώνονταν τον αμόρφωτο Ινδό πιο εύκολα αν πήγαινε με τα νερά του. Έτσι πήρε το "φυλαχτό" και συνέχισε να σκανάρει τις υπόλοιπες σειρές κάτω από το άγρυπνο βλέμμα του Γκάντι, που τον παρακολουθούσε χαμογελώντας και ψέλνοντας ακατανόητες Σανσκριτικές προσευχές. Μόλις η κατάλληλα προγραμματισμένη συσκευή εντόπισε το ζητούμενο δισκάκι, εκπέμποντας μια αθόρυβη καταστροφική συχνότητα, κατέστρεψε τον κλειδάριθμο.

Ο Αμερικάνος τελείωσε το σκανάρισμα και, επιστρέφοντας το "φυλαχτό" στον Ινδό, τον παρηγόρησε λέγοντας του ότι ίσως κάπου αλλού θα έβρισκαν και άλλα δισκάκια.

Ο Γκάντι τον ευχαρίστησε και σιγά σιγά κατευθύνθηκε προς την έξοδο.

Η επόμενη στάση του ήταν το Νέο Δελχί.

Το ταξίδι με το τραίνο ήταν πολύ άνετο. Σε τίποτε δεν θύμιζε εκείνο το περίφημο ταξίδι που είχε ξεκινήσει ο Γκάντι πριν από εξήντα χρόνια και είχε διασχίσει όλη την Ινδία συνεγείροντας εκατομμύρια Ινδούς και αναγκάζοντας τους Άγγλους να τα μαζέψουν και να φύγουν χωρίς να ανοίξει μύτη. Άλλο το τι έγινε μετά που οι Ινδοί σφάχτηκαν μεταξύ τους και διασπάστηκαν στο μουσουλμανικό Πακιστάν και στην Ινδουιστική Ινδία.

Άνετο μεν ταξίδι αλλά βαρετό. Έτσι ο γιόγκι πήρε μια εφημερίδα και κάθισε απόμερα από μια ομάδα φασαριόζικων κολλεγιόπαιδων για να είναι ήσυχος.

Το μάτι του έπεσε σε μια είδηση που ήταν στο εσωτερικό της εφημερίδας. Οι Αμερικάνοι, έξω από το μουσείο της Βαγδάτης, είχαν κατά λάθος επιτεθεί και πυροβολήσει το αυτοκίνητο μιας γνωστής Ιταλίδας δημοσιογράφου, που ήταν ανιψιά της Οριάνα Φαλλάτσι. Το όνομα της Φαλλάτσι χτύπησε το καμπανάκι του Γκάντι, καθώς η μεγάλη Ιταλίδα δημοσιογράφος και σύντροφος του μακαρίτη Αλέκου Παναγούλη, ήταν από τους πρώτους Ιταλούς μνημένους από τους Ελ. Ο γιόγκι σηκώθηκε αμέσως και πήγε στην τουαλέτα του βαγονιού. Στο πληκτρολόγιο του τηλεφώνου του σχημάτισε έναν αριθμό στην νότια Αργεντινή.

Η προώθηση της κλήσης χτύπησε στην Ανταρκτική και η HAL ήταν αυτή που απάντησε στην κλήση.

"Μάλιστα κύρια Γκάντι. Εδώ HAL 54. Τι θα θέλατε;" Τιτίβισε το χαρούμενο θηλυκό.

"Για πες μου καλή μου, τι είναι αυτό που διαβάζω για την επίθεση στην Ιταλίδα στο Ιράκ;"

"Ακούστε κύριε" άρχισε να αναφέρει η HAL

"ο οδηγός του αυτοκινήτου, Ιταλός πράκτορας με το όνομα Καλεντερίδι, είναι νεκρός και η δημοσιογράφος νοσηλεύεται σε Αμερικάνικο στρατιωτικό νοσοκομείο. Οι Ιταλοί δήλωσαν ότι δεν εμπιστεύονται τους Αμερικάνους και στέλνουν αεροπλάνο της ALITALIA για να μεταφέρει την Ιταλίδα στην Ρώμη. Οι Αμερικάνικες ανακοινώσεις μιλάνε για λάθος και επικείμενη συγγώμη από τον Γκούς αλλά Ιταλικές εφημερίδες δημοσιεύουν τις τελευταίες ανταποκρίσεις της δημοσιογράφου που ισχυρίζονταν ότι οι Αμερικάνοι ληστεύουν το μουσείο της Βαγδάτης.

Εγώ από μόνη μου έκανα μια επισταμένη διεθνή έρευνα και βρήκα στις οικονομικές στήλες της Πράβδα ότι οι Αμερικάνοι έχουν νοικιάσει, σε υπέρογκη τιμή, 2 Γλιούσιν 34, που είναι τα μεγαλύτερα μεταγωγικά του κόσμου. Αυτά ήδη έχουν φορτώσει κάτι από την Βαγδάτη και κατευθύνονται προς την Νεβάδα"

"Παναγία μου, να πάρει η ευχή, καταλαβαίνεις τι έγινε στην πραγματικότητα;" την διέκοψε ο Γκάντι.

"Κάτι αρχίζω να επεξεργάζομαι αλλά θα προτιμούσα να με βοηθήσετε. Δεν είμαι παρά μόνο μια τεχνητή νοημοσύνη"

"Θα θυμάσαι βέβαια πώς είχε έρθει ο Ιησούς στη Γη. Επειδή οι ψυχές που ενσαρκώνονται στα έμβρυα έρχονται μέσω του ήλιου, χάνουν τις προηγούμενες μνήμες τους και έτσι οι οργανισμοί δεν μπορούν να θυμηθούν τι είχαν κάνει πριν εκτός και αν καταφύγουν σε αμφίβολης ποιότητας και πιστότητας αναδρομές. Αλλά, ακόμη και αν κάνουν τις συμβατικές αναδρομές, δεν είναι σίγουρο ότι θα "θυμηθούν" κάτι δικό τους ή κάτι από την γενική δεξαμενή.

Για τον Ιησού όμως ήταν απαραίτητο να έρθει με όλες του τις εμπειρίες ξεκάθαρες. Έτσι, οι δικοί του μας είχαν δώσει τις οδηγίες να φτιάξουμε μια "πύλη". Αφού λοιπόν εμείς την κατασκευάσαμε στον Κένταυρο, την μεταφέραμε στη Γη με ένα φορτίο του 45 π.χ., με την επιστροφή του οποίου είχε γυρίσει σπίτι και ο Απόλλωνας και όσοι άλλοι είχε λήξει η αγγαρεία τους στη Γη.

Η "πύλη" δεν τοποθετήθηκε στην Ιουδαία, καθώς θα την είχαν μυριστεί οι Ρωμαίοι, αλλά την βάλαμε στην περιοχή που σήμερα είναι η Βαγδάτη. Έτσι η ψυχή του Ιησού ήρθε συστημένη από τις "ψυχικές" διαστάσεις 7,8 και 9 και μπόρεσε εύκολα να καλύψει μόνη της την απόσταση μέχρι την Βηθλεέμ. Κάποια πρόσθετα δεδομένα που ήρθαν χώρια, μεταφέρθηκαν με τους 3 μάγους.

Κατά τις ανασκαφές του 1948, οι Άγγλοι βρήκαν την πύλη, που είναι επενδεδυμένη με πέτρα για να μην φαίνεται σαν σύγχρονο τεχνούργημα και, μη ξέροντας περί τίνος πρόκειται την αποθήκευσαν στο υπόγειο του μουσείου, καθώς ήταν και δύσκολο να μεταφερθεί.

Οι Αμερικάνοι από καιρό είχαν μάθει από τους Κρόνιους για την ύπαρξή της και ήθελαν να την βάλουν στο χέρι. Αυτή ήταν και η πραγματική αιτία της εισβολής στο Ιράκ και έκαναν ολόκληρη σκηνοθεσία με τους Δίδυμους Πύργους για να μπουκάρουν. Είμαι σίγουρος ότι η "πύλη" μεταφέρεται στα υπόγεια της Νεβάδα για να παραδοθεί στους γκριζούληδες μισθοφόρους. Αν καταφέρουν να την ενεργοποιήσουν υπάρχει περίπτωση να προσκαλέσουν και αυτοί κανέναν ισοδύναμο του Ιησού από την Σκοτεινή πλευρά των ψυχικών διαστάσεων και τότε βράστα"

"Τι μπορώ να κάνω κύριε για να βοηθήσω;" ρώτησε η HAL τον γιόγκι.

"Αυτό που μπορούμε να κάνουμε είναι να στείλουμε έναν Ιταλό δικό μας στο νοσοκομείο για να μάθει από την νεαρή τραυματία όσα μπορεί περισσότερα"

"Αφήστε με να το κάνω εγώ και θα σας ενημερώσω μόλις έχω νεώτερα" είπε η HAL και τερμάτισε την σύνδεση μη προλαβαίνοντας να ακούσει τις τελευταίες λέξεις του Γκάντι.

Σε μισή ώρα, ο καλύτερος Ιταλός πράκτορας των Ελ, έμπαινε στο νοσοκομείο όπου νοσηλεύονταν η δημοσιογράφος εξοπλισμένος με μια οικογενειακή εξουσιοδότηση να μιλήσει με την ασθενή.

Η νοσοκόμα τους άφησε μόνους και ο Μαουρίτσιο άρχισε όσο πιο γλυκά μπορούσε την ανάκριση. Η νεαρή όμως ήταν καλύτερα και μόνη της έκανε την παρακάτω εξιστόρηση:

"Όπως ξέρετε εγώ ασχολούμαι με το πολιτιστικό ρεπορτάζ. Είχαμε λοιπόν πάει για δεύτερη φορά στην Βαγδάτη προσπαθώντας να εξασφαλίσουμε μια άδεια να επισκεφθούμε το κλειστό μουσείο. Ο Αμερικάνος επιτετραμμένος είχε συνεννοηθεί με τον διευθυντή του μουσείου και μας έδωσε μια άδεια για επίσκεψη συμβουλευόντάς μας να μην χάσουμε τον χρόνο μας καθώς οι φρουροί του δεν είχαν αφήσει κανέναν να μπει στο Μουσείο και να λεηλατήσει. Μας τόνισε ότι ακόμα και η περίφημη "μπαταρία της Βαγδάτης" ήταν στην θέση της.

Μόλις πήγαμε στο μουσείο, ο διευθυντής μας ξενάγησε στα γρήγορα δείχνοντάς μας ότι δεν είχαν γίνει καταστροφές και μας κάλεσε για καφέ στο γραφείο του.

Ενώ πίναμε αμέριμνοι τον καφέ μας, τον διέκοψε η γραμματέας του και του είπε ότι τον ζητούσε ένας Αμερικάνος αρχαιολόγος. Μας ζήτησε συγγνώμη και βγήκε στον προθάλαμο κλείνοντας και την ενδιάμεση πόρτα. Εμείς όμως δεν κάτσαμε ήσυχοι. Βάζοντας ένα ποτήρι στον τοίχο, καταφέραμε να κρυφακούσουμε όλη την συνομιλία. Αυτά που ακούσαμε έλεγαν ότι τα Ρώσικα μεταγωγικά είχαν φτάσει και ότι έπρεπε να αρχίσει η μεταφορά της πέτρινης πύλης. Καταλαβαίνοντας ότι στήνονταν μια περίπτωση κλοπής "Ελγινείων", κάτσαμε γρήγορα στην θέση μας και κάναμε τους ανήξερους.

Γυρίζοντας ο Διευθυντής στο γραφείο, ήταν αναστατωμένος και μας παρακάλεσε να τον αφήσουμε να δουλέψει και να ξαναπάμε την επόμενη. Το λάθος μας ήταν ότι και οι δύο με μια φωνή του απαντήσαμε ότι δεν θέλουμε να μάθουμε τίποτε άλλο και ότι θα φεύγαμε για Ιταλία. Αυτό το άκουσε ο Αμερικάνος που περίμενε απ έξω και καταλαβαίνετε τα υπόλοιπα.

Μόλις είχαμε μπει στο αμάξι μας και ξεκινούσαμε μας γάζωσαν οι πεζοναύτες που φύλαγαν το μουσείο....."

"Μην κουράζεσαι άλλο καλή μου" την διέκοψε ο Μαουρίτσιο και της έφτιαξε το μαξιλάρι "θα τα ξαναπούμε μόλις βγεις από το νοσοκομείο" και έφυγε βιαστικά από το δωμάτιο.

Οι παραπάνω πληροφορίες μεταδόθηκαν αμέσως από την HAL στον Γκάντι και τον έβαλαν σε σκέψεις.

Δεν διέκοψε όμως το δρομολόγιό του που ήταν για τον τάφο της κόρης του. Ο δολοφονημένος εγγονός του και η Ιταλίδα γυναίκα του

Σόνια είχαν μνηθεί στο δίκτυο από την Φαλλάτσι στην Ρώμη και έτσι αποφάσισε να επισκεφθεί την Σόνια. Δεν το είχε προγραμματίσει καθώς θα υπήρχε σίγουρα παρακολούθηση από τους πολιτικούς της εχθρούς, αλλά το αποφάσισε καθώς έπρεπε να στείλει μέσω συμβατικών δικτύων κάποια μηνύματα στην Ιταλία σε ανθρώπους που δεν ήταν ακόμα στο δίκτυο των Ελ.